

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 4. února 2009 (19.02)
(OR. en)**

6030/09

**Interinstitucionální spis:
2008/0154 (COD)**

LIMITE

**ENV 63
CODEC 121**

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát
Příjemce:	Delegace
Č. návrhu Komise:	12108/08 ENV 485 CODEC 1008 – KOM(2008) 402 v konečném znění
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)

V příloze této poznámky naleznou delegace revidované znění výše uvedeného návrhu, které připravilo předsednictví v návaznosti na zasedání Pracovní skupiny pro životní prostředí konané dne 20. ledna 2009. Toto znění poslouží jako základ pro jednání, které se bude konat dne 10. února 2009.

Změny jsou podtrženy. Vypuštěný text je označen symbolem [...].

Návrh

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků
a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 2 Smlouvy stanoví, že Společenství má mimo jiné za úkol podporovat v celém Společenství udržitelný růst.

¹ Úř. věst. C , , s..

² Úř. věst. C , , s..

³ Úř. věst. C , , s..

⁴ Úř. věst. C , , s..

- (2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí⁵ uvádí zlepšení spolupráce a partnerství s podniky jako jeden ze strategických přístupů k naplnění environmentálních cílů. Jeho nedílnou součástí jsou dobrovolné závazky. V této souvislosti se považuje za nezbytné podporovat širší účast v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a rozvíjet podněty k tomu, aby organizace zveřejnily pečlivě vypracované a nezávisle ověřené zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí nebo udržitelný rozvoj.
- (3) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o přezkumu šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí v polovině období⁶ uznává, že je třeba zlepšit fungování dobrovolných nástrojů, které byly vytvořeny pro průmyslová odvětví a poskytují velké možnosti, které však nebyly plně rozvinuty. Vyzývá Komisi k přezkoumání těchto nástrojů za účelem podpory jejich přijetí a snížení administrativní zátěže při jejich řízení.
- (3a) Ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku⁷ se uznává, že program Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) pomáhá společnostem optimalizovat jejich výrobní procesy a zároveň snižovat dopady na životní prostředí a efektivněji využívat zdroje.
- (4) [...]

⁵ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁶ KOM(2007) 225 v konečném znění

⁷ KOM(2008) 397 v konečném znění

- (5) Za účelem podpory soudržného přístupu k právním nástrojům vytvářeným na úrovni Společenství pro oblast ochrany životního prostředí by měla Komise a členské státy zvážit, jak lze při tvorbě právních předpisů zohlednit registraci v programu EMAS nebo jak může být tato registrace použita jako nástroj při prosazování právních předpisů. S cílem zvýšit přitažlivost programu EMAS pro organizace by Komise a členské státy měly rovněž program EMAS zohlednit ve své politice zadávání zakázek, a případně odkazovat na EMAS nebo na rovnocenné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí jako na podmínky plnění u smluv o poskytování prací a služeb.
- (6) Článek 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)⁸ stanoví, že Komise má přezkoumat EMAS s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a navrhnout Evropskému parlamentu a Radě vhodné změny.
- (7) Nařízení (ES) č. 761/2001 prokázalo svou účinnost při zlepšování vlivu činnosti organizací na životní prostředí a zkušenosti získané při provádění tohoto nařízení by se měly využít pro zvýšení schopnosti programu EMAS dosáhnout zlepšení celkového vlivu činnosti organizací na životní prostředí.
- (8) Organizace by měly být podněcovány k dobrovolné účasti v programu EMAS, která pro ně může být přínosem, pokud jde o právní kontrolu, úsporu nákladů a obraz, který si o nich utvoří veřejnost.
- (9) EMAS by měl být dostupný ve Společenství i mimo něj všem organizacím, jejichž činnosti mají dopad na životní prostředí. Měl by jim poskytovat prostředek ke zvládnutí tohoto dopadu a ke zlepšení celkového vlivu činnosti těchto organizací na životní prostředí.

⁸ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (10) K účasti v programu EMAS by měly být podněcovány zejména malé organizace. Jejich účast by měla být podporována usnadněním přístupu k informacím, ke stávajícím podpůrným fondům a k veřejným institucím, jakož i vytvořením nebo podporou opatření týkajících se technické pomoci.
- (11) Organizacím, ve kterých jsou zavedeny jiné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí, by mělo být v případě jejich zájmu o EMAS umožněno co nejsnadnější začlenění. Přitom je třeba zvážit vazby na jiné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí.
- (12) Organizace s místy v jednom nebo více členských státech by měly mít možnost registrovat všechna svá místa v rámci jediné registrace nebo to učinit pro několik míst.
- (13) Je třeba posílit mechanismus, který zjišťuje, zda organizace dodržuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí, s cílem zvýšit důvěryhodnost programu EMAS a především umožnit členským státům snížit deregulací nebo úlevami z právních požadavků administrativní zátěž registrovaných organizací.
- (14) Do zavádění programu EMAS by se měli zapojit zaměstnanci a pracovníci dané organizace, neboť se tím zvýší jejich uspokojení z práce i znalost problémů ochrany životního prostředí, které se mohou opakovaně objevovat v pracovním prostředí i mimo něj.
- (15) Logo programu EMAS by mělo být pro organizace přitažlivým komunikačním a marketingovým nástrojem, který zvýší informovanost zákazníků o tomto programu. Pravidla pro použití loga EMAS by měla být zjednodušena tím, že se použije jednotné logo, a měla by být odstraněna stávající omezení, pokud nedojde k záměně se značkami ekologicky šetrných výrobků.
- (16) Náklady a poplatky za registraci v programu EMAS by měly být přiměřené a úměrné velikosti organizace a činnosti prováděné příslušnými subjekty. Aniž jsou dotčena pravidla pro státní podporu uvedená ve Smlouvě, je třeba zvážit, zda by se na malé organizace mohlo vztahovat osvobození od poplatků nebo jejich snížení.

- (17) Organizace by měly vypracovávat a zpřístupňovat veřejnosti pravidelná prohlášení o stavu životního prostředí [...], která by veřejnosti a dalším zúčastněným stranám poskytla informace o dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a vlivu jejich činnosti na životní prostředí.
- (18) Aby se zajistila relevance a srovnatelnost těchto informací, měly by být zprávy o pokroku, kterého organizace dosáhly v oblasti vlivu jejich činnosti na životní prostředí, podávány na základě obecných indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí, které se zaměří na hlavní oblasti životního prostředí. Organizacím by to mělo umožnit snáze porovnat vliv své činnosti na životní prostředí v různých vykazovaných obdobích.
- (19) Na základě výměny informací a spolupráce členských států je třeba vypracovat referenční dokumenty, které by pro konkrétní odvětví obsahovaly osvědčené postupy pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí, jakož i indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí. Uvedené dokumenty by organizacím měly v daném odvětví umožnit lepší zaměření na nejdůležitější environmentální aspekty.
- (20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh⁹, organizuje akreditaci na vnitrostátní a evropské úrovni a stanoví pro ni celkový rámec. Toto nařízení uvedená pravidla v nezbytné míře doplňuje a rovněž přihlíží k zvláštním rysům programu EMAS, zejména k potřebě zajistit jeho vysokou důvěryhodnost ve vztahu k zúčastněným stranám, především z řad členských států, a případně stanoví konkrétnější pravidla.

Těmito ustanoveními by se měla zajistit a neustále zlepšovat odborná způsobilost ověřovatelů stavu životního prostředí, a to na základě stanovení nezávislého a neutrálního akreditačního systému, výcviku a vhodného dohledu nad jejich činností, aby byla zajištěna transparentnost a důvěryhodnost organizací, které se účastní programu EMAS.

⁹ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (21) Propagační a podpůrné činnosti by měly provádět členské státy i Evropská komise.
- (22) Aniž jsou dotčena pravidla pro státní podporu uvedená ve Smlouvě, členské státy by měly registrovaným organizacím nabídnout podpůrná opatření, jakými jsou například přístup k financování nebo daňové pobídky v rámci programů na podporu zlepšování vlivu činnosti průmyslu na životní prostředí.
- (23) Členské státy a Komise by měly vypracovat a provést konkrétní opatření s cílem dosáhnout větší účasti zejména malých organizací v programu EMAS.
- (24) V zájmu zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení Komise v případě potřeby vypracuje odvětvové referenční dokumenty pro oblast, na kterou se uvedené nařízení vztahuje.
- (25) Toto nařízení by mělo být případně s ohledem na získané zkušenosti po určité době přezkoumáno.
- (26) Toto nařízení nahrazuje nařízení (ES) č. 761/2001, které by proto mělo být zrušeno.
- (27) Dále by se již neměla používat doporučení 2001/680/ES ze dne 7. září 2001 o zásadách provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)¹⁰ a doporučení 2003/532/ES ze dne 10. července 2003 o zásadách při výběru a použití indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí v rámci programu EMAS¹¹, neboť se nahrazují tímto nařízením a jejich užitečné prvky jsou do tohoto nařízení zařazeny.

¹⁰ Úř. věst. L 247, 17.9.2001, s. 1.

¹¹ Úř. věst. L 184, 23.7.2003, s. 19.

- (28) Protože cílů navrhovaného opatření, totiž vytvoření jediného důvěryhodného programu a zamezení vytváření různých vnitrostátních programů, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto z důvodů rozsahu a účinků jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, jak stanoví uvedený článek, nepřekročí toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (29) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹².
- (30) Komisi by zejména měla být svěřena pravomoc vytvořit postupy pro vzájemné hodnocení příslušných subjektů, vypracovat odvětvové referenční dokumenty, uznat stávající systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo jejich části, pokud jde o jejich soulad s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení, jakož i změnit přílohy I až VIII. Jelikož jsou uvedena opatření obecného významu a jejich předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení mimo jiné jeho doplněním o nové, jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí Rady 1999/468/ES.
- (31) Vzhledem k tomu, že trvá určitou dobu, než se zajistí řádné fungování tohoto nařízení, členské státy by měly mít k dispozici lhůtu šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost na to, aby v souladu s odpovídajícími ustanoveními tohoto nařízení upravily postupy, kterými se řídí akreditační orgány a příslušné subjekty. V průběhu těchto šesti měsíců by měly být akreditační orgány a příslušné subjekty oprávněny dále uplatňovat postupy stanovené nařízením (ES) č. 761/2001,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹² Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí Rady 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Zřizuje se program Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí umožňující dobrovolnou účast organizací usazených ve Společenství nebo mimo něj (dále jen „EMAS“).

Cílem programu EMAS jako důležitého nástroje akčního plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku je podporovat neustálé zlepšování vlivu činnosti organizací na životní prostředí vytvářením a zaváděním systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí těmito organizacemi, systematickým, objektivním a pravidelným hodnocením výkonu těchto systémů, poskytováním informací o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, otevřeným dialogem s veřejností a ostatními zúčastněnými stranami, jakož i aktivním zapojením zaměstnanců v organizaci a vhodným výcvikem.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „politikou životního prostředí“ se rozumí celkové cíle a zásady jednání organizace ve vztahu k životnímu prostředí, včetně dodržování všech příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí, a rovněž závazek neustále zlepšovat vliv činnosti organizace na životní prostředí;

- 2) „vlivem činnosti organizace na životní prostředí“ se rozumí měřitelné výsledky řízení organizace, pokud jde o environmentální aspekty;
- 3) „dodržováním právních předpisů“ se rozumí úplné provádění příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí, včetně oblasti podmínek pro povolení;
- 4) „environmentálním aspektem“ se rozumí prvek činností, výrobků nebo služeb organizace, který má nebo může mít dopad na životní prostředí;
- 5) „významným environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt, který má nebo může mít podstatný dopad na životní prostředí;
- 6) „přímým environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt související s činnostmi, výrobky a službami organizace, nad kterými má tato organizace přímou kontrolu;
- 7) „nepřímým environmentálním aspektem“ se rozumí environmentální aspekt, který může být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích stran a může být v přiměřené míře ovlivněn organizací;
- 8) „dopadem na životní prostředí“ se rozumí jakákoli změna životního prostředí jak negativní, tak pozitivní, zcela nebo částečně související s činnostmi, výrobky nebo službami organizace;
- 8a) „přezkoumáním stavu životního prostředí“ se rozumí počáteční komplexní analýza environmentálních aspektů, dopadů na životní prostředí a vlivu činnosti na životní prostředí v souvislosti s činnostmi, produkty a službami organizace;
- 9) „programem ochrany životního prostředí“ se rozumí popis opatření, odpovědností a prostředků přijatých nebo plánovaných k dosažení obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí a lhůty pro jejich dosažení;

- 10) „obecným cílem ochrany životního prostředí“ se rozumí celkový cíl ochrany životního prostředí vyplývající z politiky životního prostředí, jehož dosažení si organizace sama stanoví a který je pokud možno kvantifikován;
- 11) „specifickým cílem ochrany životního prostředí“ se rozumí podrobný a kvantifikovaný požadavek na výkon, který vyplývá [...] ze stanovených obecných cílů ochrany životního prostředí, uplatňuje se v organizaci nebo její části a je třeba jej stanovit a splnit pro dosažení těchto obecných cílů;
- 12) „systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí“ se rozumí ta část celkového systému řízení, která zahrnuje organizační strukturu, plánování, odpovědnosti, techniky, postupy, procesy a zdroje pro rozvoj, provádění, dosažení, přezkoumání a zachování politiky životního prostředí a řízení environmentálních aspektů;
- 13) „osvědčenými postupy pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí“ se rozumí nejúčinnější systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který mohou organizace zavádět v příslušném odvětví a může vést v daných hospodářských a technických podmínkách k nejlepšímu vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- 14) „interním auditem ochrany životního prostředí“ se rozumí systematické, dokumentované, pravidelné a objektivní hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, systému řízení a postupů pro ochranu životního prostředí;
- 15) „auditorem“ se rozumí jednotlivec nebo skupina jednotlivců, náležející k dané organizaci nebo externí fyzická či právnická osoba, jednající jménem organizace, hodnotící zejména stávající systém řízení a zjišťující soulad s politikou a programem organizace, včetně dodržování příslušných právních předpisů týkajících se dané organizace;
- 16) [...]

- 17) „prohlášením o stavu životní prostředí“ se rozumí ucelené informace pro veřejnost a jiné zúčastněné strany, pokud jde o:
- a) strukturu a činnost organizace;
 - b) politiku životního prostředí a systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v organizaci;
 - c) environmentální aspekty organizace a její dopady na životní prostředí;
 - d) program ochrany životního prostředí, obecné a specifické cíle organizace;
 - e) [...] vliv činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních závazků týkajících se životního prostředí touto organizací;
- 17a) „aktualizovaným prohlášením o stavu životního prostředí“ se rozumí ucelené informace pro veřejnost a jiné zúčastněné strany, které obsahují aktualizace posledního schváleného prohlášení o stavu životního prostředí a zejména informace o vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních závazků týkající se životního prostředí touto organizací.
- 18) „ověřovatelem stavu životního prostředí“ se rozumí jakákoli fyzická či právnická osoba, nebo jakékoli sdružení či seskupení těchto osob způsobilé jednat jako subjekt posuzování shody podle definice v nařízení (ES) č. 765/2008, který získal akreditaci podle tohoto nařízení;
- 19) „organizací“ se rozumí společnost, korporace, firma, podnik, orgán nebo instituce, usazená ve Společenství nebo mimo něj, její část nebo kombinace, která je či není právnickou osobou, veřejná nebo soukromá, která má svou vlastní funkční strukturu a správu;
- 20) „místem“ se rozumí území v určité lokalitě, které podléhá kontrole určité organizace a na kterém probíhají činnosti, vyrábějí se výrobky a poskytují se služby, včetně veškeré infrastruktury, vybavení a materiálu; místo představuje nejmenší jednotku, kterou je možno registrovat;

- 20a) „uskupením organizací“ se rozumí skupina nezávislých organizací, které navzájem spojuje zeměpisná blízkost nebo obchodní činnost a které společně zavádějí systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí; jednotlivé organizace tohoto uskupení jsou registrovány samostatně;
- 21) „ověřováním“ se rozumí postup posuzování shody, který provádí ověřovatel stavu životního prostředí, aby prokázal, zda politika životního prostředí, systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí a postup auditu organizace splňují požadavky tohoto nařízení;
- 22) „schválením“ se rozumí potvrzení vydané ověřovatelem stavu životního prostředí, který ověřil, že informace a údaje v prohlášení organizace o stavu životního prostředí a [...] jeho aktualizacích jsou spolehlivé, důvěryhodné a správné a že tyto údaje, přezkoumání stavu životního prostředí, politika životního prostředí, systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí a interní audit ochrany životního prostředí vyhovují požadavkům stanoveným v tomto nařízení;
- 23) „donucovacími orgány“ se rozumí příslušné subjekty určené členskými státy, které mají zjišťovat, zamezit a prošetřovat porušení příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a v případě nutnosti přijmout donucovací opatření;
- 24) „indikátorem vlivu činnosti organizace na životní prostředí“ se rozumí konkrétní projev, které umožňuje změřit vliv činnosti organizace na životní prostředí;
- 25) „malými organizacemi“ se rozumí:
- a) mikropodniky, malé a střední podniky vymezené v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků¹³;

¹³ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

- b) místní orgány spravující méně než 10 000 obyvatel nebo jiné veřejné orgány zaměstnávající méně než 250 osob a s ročním rozpočtem do 50 milionů EUR nebo roční rozvahou do 43 milionů EUR, včetně všech těchto subjektů:
- i) vlády nebo jiných orgánů veřejné správy, veřejných poradních orgánů na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni,
 - ii) fyzických nebo právnických osob, které vykonávají funkci ve veřejné správě podle vnitrostátního práva, včetně zvláštních povinností, činností nebo služeb souvisejících se životním prostředím, a
 - iii) fyzických nebo právnických osob, které jsou veřejně odpovědné nebo vykonávají funkci nebo poskytují veřejné služby ve vztahu k životnímu prostředí, řízených subjektem nebo osobou podle písmena b);

25a) „společnou registrací“ se rozumí jediná registrace všech nebo několika míst organizace s místy v jednom či více členských státech nebo ve třetích zemích;

26) „akreditačním orgánem“ se rozumí vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008.

KAPITOLA II

Registrace organizací

Článek 3

Určení příslušného subjektu

1. Žádosti o registraci organizací z jednoho členského státu se podávají příslušnému subjektu v daném státě.
2. Žádosti o registraci organizací mimo Společenství lze podat jakémukoli příslušnému subjektu v členském státě, ve kterém je akreditován ověřovatel stavu životního prostředí, jenž provedl ověření a schválil systém řízení organizace z hlediska ochrany životního prostředí.
3. Organizace s místy v jednom nebo více členských státech může požádat o jedinou společnou registraci všech nebo některých těchto míst.

Žádosti o jedinou společnou registraci se podají příslušnému subjektu členského státu, v němž se nachází sídlo organizace nebo řídicí středisko určené pro účely tohoto ustanovení.

4. (nový) Pokud si organizace do společné registrace přeje zahrnout místa mimo Společenství, použijí se příslušným způsobem odstavce 2 a 3.

Článek 4

Příprava registrace

1. Organizace, které se hodlají poprvé zaregistrovat, provedou u všech environmentálních aspektů organizace přezkoumání stavu životního prostředí podle přílohy I.
2. Malé organizace mohou požádat o konzultaci orgán uvedený v čl. 33 odst. 3, který je zřízen v členském státě, v němž organizace žádá o registraci.
3. Organizace, které mají certifikovaný systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí uznaný podle čl. 45 odst. 4, nejsou povinny provést úplné úvodní přezkoumání stavu životního prostředí, pokud jde o informace poskytnuté uznaným certifikovaným systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí.
4. S ohledem na výsledky tohoto přezkoumání organizace vypracují a zavedou systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který zahrne všechny požadavky uvedené v příloze II a zohlední osvědčené postupy pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí pro příslušné odvětví uvedené v článku 46, jsou-li tyto postupy k dispozici.
5. Organizace poskytnou materiály a dokumenty, které dokládají, že neexistuje důkaz o porušení [...] příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí [...].

Malé organizace mohou v souladu s čl. 33 odst. 5 požádat příslušný donucovací orgán nebo orgány o příslušné prohlášení [...].

Organizace mimo Společenství rovněž musí učinit odkaz na právní předpisy týkající se životního prostředí, které se použijí pro obdobné organizace v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.

6. Organizace provedou interní audit podle požadavků stanovených v příloze III.

7. Organizace připraví prohlášení o stavu životního prostředí v souladu s přílohou IV [...].

Jsou-li pro konkrétní odvětví k dispozici odvětvové referenční dokumenty podle článku 46, posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí [...] příslušný dokument zohlední.

8. Akreditovaný ověřovatel stavu životního prostředí ověří úvodní přezkoumání stavu životního prostředí, systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, postup auditu a prohlášení o stavu životního prostředí a též ověřovatel schválí prohlášení o stavu životního prostředí.

Článek 5

Žádost o registraci

1. O registraci může požádat každá organizace, která splňuje požadavky stanovené v článku 4.
2. Žádost o registraci se podá příslušnému subjektu určenému podle článku 3 a obsahuje:
 - a) schválené prohlášení o stavu životního prostředí v elektronické či tištěné podobě;
 - b) prohlášení podle čl. 24 odst. 9 podepsané ověřovatelem stavu životního prostředí, který schválil prohlášení o stavu životního prostředí;
 - c) vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň minimální údaje uvedené v příloze VI₂

[...]
3. (nový) Žádost se vyhotoví v úředním jazyce členského státu, v němž organizace žádá o registraci.

KAPITOLA III

Povinnosti registrovaných organizací

Článek 6

Prodloužení registrace v EMAS

1. Registrovaná organizace jednou za tři roky:
 - a) nechá ověřit úplný program systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí a jeho provádění;
 - b) vypracuje prohlášení o stavu životního prostředí podle požadavků stanovených v příloze IV [...];
 - c) nechá prohlášení o stavu životního prostředí schválit ověřovatelem stavu životního prostředí;
 - d) předá schválené prohlášení o stavu životního prostředí příslušnému subjektu;
 - e) předá příslušnému subjektu vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň minimální údaje uvedené v příloze VI, v případě, že dojde k jakýmkoli změnám poskytnutých údajů;
 - f) (nové) případně uhradí příslušnému subjektu registrační poplatek.
2. Registrovaná organizace jednou za rok:
 - a) v souladu s programem auditu provede interní audit vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí podle přílohy III;
 - b) vypracuje [...] aktualizované prohlášení o stavu životního prostředí podle požadavků stanovených v příloze IV [...];

- ba) nechá aktualizované prohlášení o stavu životního prostředí schválit ověřovatelem stavu životního prostředí;
 - c) předá schválené [...] aktualizované prohlášení o stavu životního prostředí příslušnému subjektu;
 - d) předá příslušnému subjektu vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň minimální údaje uvedené v příloze VI, v případě, že dojde k jakýmkoli změnám poskytnutých údajů;
 - e) (nové) případně uhradí příslušnému subjektu registrační poplatek.
3. Registrované organizace své prohlášení o stavu životního prostředí a [...] jeho aktualizace zveřejní do jednoho měsíce od registrace a jednoho měsíce po prodloužení registrace.

Uvedený požadavek mohou splnit tím, že na vyžádání umožní přístup k prohlášení o stavu životního prostředí nebo vytvoří odkazy na internetové stránky, z nichž je možný přístup k prohlášení o stavu životního prostředí.

[...]

Článek 7

Odchytky určené malým organizacím

1. Na žádost malé organizace příslušné subjekty prodlouží tříletý interval podle čl. 6 odst. 1 až na čtyřletý interval nebo jednoletý interval podle čl. 6 odst. 2 na dvouletý interval, potvrdí-li ověřovatel stavu životního prostředí, který organizaci ověřil, že jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) nejsou přítomna významná environmentální rizika;

- b) organizace neplánuje podstatné provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a
 - c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy, k nimž organizace přispívá.
2. Za účelem prodloužení intervalu podle odstavce 1 předloží dotčená organizace žádost příslušnému subjektu, který organizaci zaregistroval, a doloží splnění podmínek pro udělení odchylky.
- Nejsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1, může příslušný subjekt žádost zamítnout. Organizaci sdělí řádné odůvodnění.
3. Organizace, které využijí prodloužení intervalu podle odstavce 1 z jednoho roku na dva roky, předloží příslušnému subjektu neschválené [...] aktualizované prohlášení o stavu životního prostředí každý rok, kdy požívají výjimky z povinnosti mít schválené aktualizované prohlášení o stavu životního prostředí [...].

Článek 8

Podstatné změny

1. Pokud v registrované organizaci nastaly podstatné změny, organizace provede u těchto změn přezkoumání stavu životního prostředí, včetně environmentálních aspektů a dopadů na životní prostředí.
2. Organizace odpovídajícím způsobem aktualizuje úvodní přezkoumání stavu životního prostředí [...], upraví [...] politiku životního prostředí, program ochrany životního prostředí a systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí a aktualizuje prohlášení o stavu životního prostředí.

3. Všechny dokumenty upravené a aktualizované podle článku 2 [...] musí být do šesti měsíců ověřeny a schváleny.
4. Po schválení organizace předloží příslušnému subjektu změny za použití formuláře uvedeného v příloze VI a zpřístupní tyto změny veřejnosti.

Článek 9

Audit ochrany životního prostředí

1. Registrovaná organizace vytvoří program auditu, který zajistí, že v časovém období nejvýše tří let musí u veškerých činností v organizaci proběhnout audit podle požadavků stanovených v příloze III.
2. V zájmu objektivního posouzení provedou audit auditoři, kteří mají individuálně nebo kolektivně odbornou kvalifikaci pro výkon těchto úkolů a jsou dostatečně nezávislí na činnostech, jež jsou předmětem auditu.
3. Program auditu ochrany životního prostředí dané organizace stanoví cíle každého auditu nebo cyklu auditu, včetně četnosti auditu pro každou činnost.
4. Auditoři připraví na konci každého auditu nebo cyklu auditu písemnou zprávu o auditu.
5. Auditor oznámí zjištění a závěry auditu organizaci.
6. V návaznosti na proces auditu organizace připraví a provede příslušný akční plán.
7. Organizace musí zavést vhodné mechanismy, které zaručí provedení opatření vyplývajících z výsledků auditu.

Článek 10
Použití loga EMAS

1. Logo EMAS uvedené v příloze V mohou používat pouze registrované organizace, a to pouze po dobu platnosti jejich registrace.

Logo musí vždy obsahovat registrační číslo organizace.

2. Logo EMAS lze používat pouze v souladu s technickými specifikacemi stanovenými v příloze V.
3. Pokud se organizace rozhodne v souladu čl. 3 odst. 3 nezahrnout do společné registrace všechna svá místa [...], zajistí, aby při komunikaci s veřejností a při používání loga EMAS bylo zřejmé, na jaká místa se registrace vztahuje.
4. Logo se nepoužije ve spojení se srovnávacími tvrzeními týkajícími se jiných činností a služeb, ani způsobem, který by mohl vyvolat záměnu se značkami ekologicky šetrných výrobků.

Logo uvedené na výrobcích či jejich obalech se případně doplní vysvětlujícím textem s cílem zabránit záměně se značkami ekologicky šetrných výrobků.

5. Informace o životním prostředí zveřejněné registrovanou organizací mohou nést logo programu EMAS za předpokladu, že odkazují na poslední prohlášení organizace o stavu životního prostředí, ze kterého byly čerpány, a byly schváleny ověřovatelem stavu životního prostředí jako:
 - a) přesné;
 - b) podložené a ověřitelné;
 - c) relevantní a použité ve správném kontextu;

- d) reprezentativní, pokud jde o celkový vliv činnosti organizace na životní prostředí;
- e) srozumitelné;
- f) podstatné s ohledem na celkový dopad na životní prostředí.

6. nový Logo EMAS bez registračního čísla může být příslušnými subjekty, akreditačními orgány a dalšími zúčastněnými stranami využíváno k obchodním a propagačním účelům souvisejícím s programem EMAS.

Takto použité logo nesmí vytvářet mylný dojem, že je uživatel registrován, pokud tomu tak není.

KAPITOLA IV

Pravidla pro příslušné subjekty

Článek 11

Určení příslušných subjektů a jejich úloha

1. Členské státy určí příslušné subjekty, které jsou pověřeny registrací organizací podle tohoto nařízení.

Příslušné subjekty kontrolují registraci organizací a jejich setrvání v rejstříku, včetně pozastavení a zrušení.
2. Příslušné subjekty mohou působit na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni.
3. Složení příslušných subjektů zaručuje jejich nezávislost a nestrannost.
4. Pro řádný výkon úkolů musí mít příslušné subjekty přiměřené finanční prostředky i lidské zdroje.
5. Příslušné subjekty musí soudržně uplatňovat toto nařízení a podílet se na pravidelném vzájemném hodnocení podle článku 16.

Článek 12

Povinnosti v souvislosti s postupem registrace

1. Příslušné subjekty zavedou postupy pro registraci organizací. Zavedou zejména pravidla pro:
 - a) posuzování připomínek zúčastněných stran, včetně akreditačních orgánů a příslušných donucovacích orgánů, týkajících se žadatele nebo registrovaných organizací;

- b) zamítnutí, pozastavení nebo zrušení registrace organizací a
 - c) řešení odvolání a stížností podaných proti jejich rozhodnutím.
2. Příslušné subjekty vytvoří a vedou rejstřík organizací registrovaných v jejich členském státě [...] a v případě změn tento rejstřík každý měsíc aktualizují.
- Rejstřík musí být zpřístupněn veřejnosti na internetové stránce.
3. Příslušné subjekty sdělují každý měsíc Komisi změny v tomto rejstříku uvedeném v odstavci 2.

Článek 13

Registrace organizací

1. Příslušné subjekty posoudí žádosti o registraci organizací v souladu s postupy stanovenými k tomuto účelu.
2. Pokud organizace žádá o registraci, příslušný subjekt danou organizaci zaregistruje a udělí jí registrační číslo, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
- a) příslušný subjekt obdržel žádost o registraci, která zahrnuje všechny dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 2 písm. a) až d);
 - b) příslušný subjekt je na základě předložených závažných důkazů nebo písemné zprávy akreditačního orgánu přesvědčen [...], že ověření a schválení bylo provedeno podle povinností stanovených v článku 24 až 27; [...]

c) příslušný subjekt je na základě předložených závažných důkazů nebo písemné zprávy příslušného donucovacího orgánu přesvědčen o tom, že organizace dodržuje právní předpisy, a

d) (nové) příslušný subjekt případně obdržel registrační poplatek.

3. Příslušné subjekty organizaci uvědomí o její registraci a poskytnou jí logo EMAS spolu s jejím registračním číslem.
4. Pokud příslušný subjekt dospěje k závěru, že organizace žádající o registraci nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 2, registraci dané organizace zamítne a sdělí jí řádné odůvodnění.
5. [...]
6. Příslušný subjekt provede konzultace s dotčenými stranami, včetně dané organizace, aby získal podklady potřebné k rozhodnutí o zamítnutí registrace organizací.

Článek 14

Pozastavení nebo zrušení registrace

1. Pokud má příslušný subjekt za to, že registrovaná organizace nedodržuje toto nařízení, umožní dané organizaci předložit v této záležitosti její stanoviska. Nepodá-li organizace uspokojivou odpověď, musí se její registrace v rejstříku zrušit nebo pozastavit.
2. Pokud příslušný subjekt obdrží od akreditačního orgánu písemnou zprávu o dohledu, podle které nebyly činnosti ověřovatele stavu životního prostředí provedeny natolik přiměřeně, aby bylo zajištěno, že organizace registrovaná v programu EMAS splnila požadavky tohoto nařízení, registrace se pozastaví.

3. Registrace organizace v rejstříku se podle situace pozastaví nebo zruší, pokud organizace příslušnému subjektu nepředloží do dvou měsíců, poté co o to byla požádána, některý z těchto dokumentů:
- a) schválené [...] prohlášení o stavu životního prohlášení [...], [...] jeho aktualizace nebo podepsané prohlášení podle čl. 24 odst. 9;
 - b) formulář, ve kterém organizace případně uvede alespoň minimální údaje stanovené v příloze VI.
4. Pokud příslušný donucovací orgán písemnou zprávou uvědomí příslušný subjekt o porušení právních předpisů týkajících se životního prostředí organizací, příslušný subjekt registraci této organizace v rejstříku podle situace pozastaví nebo zruší.
5. Pokud se příslušný subjekt rozhodne pozastavit nebo zrušit registraci, zohlední alespoň:
- a) jaký účinek má nedodržení povinností tohoto nařízení danou organizací na životní prostředí;
 - b) v jaké míře je možné předvídat nedodržení povinností tohoto nařízení danou organizací nebo okolnosti vedoucí k tomuto stavu;
 - c) nedodržení povinností tohoto nařízení danou organizací v minulosti a
 - d) zvláštní okolnosti související s danou organizací.
6. Příslušný subjekt provede konzultace s dotčenými stranami, včetně dané organizace, aby získal podklady potřebné k rozhodnutí o pozastavení nebo zrušení registrace organizace v rejstříku.

7. Pokud příslušný subjekt obdrží v jiné formě než v písemné zprávě o dohledu od akreditačního orgánu podklady o tom, že činnosti ověřovatele stavu životního prostředí nebyly provedeny natolik přiměřeně, aby bylo zajištěno, že organizace splnila požadavky tohoto nařízení, požádá o konzultaci akreditační orgán, který dohlíží na činnost ověřovatele stavu životního prostředí.
8. Veškerá přijatá opatření příslušný subjekt odůvodní.
9. Příslušný subjekt vhodným způsobem vyrozumí danou organizaci o konzultacích s dotčenými stranami.
10. Pozastavení registrace organizace v rejstříku se zruší, pokud příslušný subjekt obdrží uspokojivé informace o tom, že organizace dodržuje požadavky tohoto nařízení.

Článek 15

Shromáždění příslušných subjektů

1. Příslušné subjekty stanoví shromáždění příslušných subjektů ze všech členských států (dále jen „shromáždění“). Shromáždění zasedá nejméně jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise.
2. Shromáždění se účastní příslušné subjekty z každého členského státu. Pokud v jednom členském státě působí několik příslušných subjektů, přijmou se opatření, která vhodným způsobem zajistí, aby o činnostech shromáždění byly vyrozuměny všechny subjekty.
3. Shromáždění vypracuje pokyny pro zajištění soudržnosti postupů týkajících se registrace organizací podle tohoto nařízení, včetně prodloužení, pozastavení a zrušení registrace organizací v rejstříku. Komisi předá tyto pokyny, jakož i dokumenty týkající se vzájemného hodnocení. Tyto dokumenty se zpřístupní veřejnosti.

4. Shromáždění přijme svůj jednací řád.

Článek 16

Vzájemné hodnocení příslušných subjektů

1. Shromáždění uspořádá vzájemné hodnocení za účelem posouzení shody registračního systému každého příslušného subjektu s tímto nařízením a vypracování harmonizovaného přístupu k uplatňování pravidel týkajících se registrace.
2. Vzájemné hodnocení se provádí v pravidelných intervalech [...] nepřekračujících čtyři roky a zahrnuje posouzení pravidel a postupů uvedených v článcích 12, 13 a 14.

Na vzájemném hodnocení se podílí všechny příslušné subjekty.

3. [...]
4. Komise stanoví postupy k provádění hodnocení, včetně postupů pro odvolání proti rozhodnutím přijatým v důsledku daného hodnocení.

Uvedená opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

5. Shromáždění předloží Komisi o vzájemném hodnocení výroční zprávu.

Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.

KAPITOLA V

Ověřovatelé stavu životního prostředí

Článek 17

Úkoly ověřovatelů stavu životního prostředí

1. Ověřovatelé stavu životního prostředí posoudí, zda přezkoumání stavu životního prostředí, politika životního prostředí, systém řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí jsou v případě dané organizace v souladu s požadavky tohoto nařízení.
2. Ověřovatelé stavu životního prostředí ověří:
 - a) dodržování všech požadavků tohoto nařízení ve vztahu k úvodnímu přezkoumání stavu životního prostředí, systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, auditu ochrany životního prostředí a jeho výsledkům, jakož i ve vztahu k prohlášení o stavu životního prostředí nebo [...] jeho aktualizacím;
 - b) dodržování příslušných právních předpisů Společenství či předpisů s působností na úrovni státu, regionu či místa týkajících se životního prostředí danou organizací;
 - c) neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí a
 - d) spolehlivost, důvěryhodnost a správnost údajů a informací v těchto dokumentech:
 - i) prohlášení o stavu životního prostředí,
 - ii) aktualizovaném prohlášení o stavu životního prostředí [...] a
 - iii) všech informacích o životním prostředí, které mají být schváleny.

3. Ověřovatelé stavu životního prostředí musí ověřit zejména technickou platnost úvodního přezkoumání stavu životního prostředí nebo audit či další postupy prováděné organizací, aniž by tyto postupy zbytečně opakovali.
4. Ověřovatelé stavu životního prostředí [...] ověří, zda jsou výsledky interního auditu spolehlivé. K tomuto účelu pomohou použít namátkových kontrol.
5. Při ověřování přípravy organizace na registraci zkontroluje ověřovatel stavu životního prostředí, že organizace splnila alespoň tyto požadavky:
 - a) je zaveden plně funkční systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle přílohy II;
 - b) je zaveden zcela naplánovaný program auditu, který již byl podle přílohy III zahájen tak, aby se vztahoval minimálně na oblasti s nejzávažnějšími dopady na životní prostředí;
 - c) je dokončeno přezkoumání vedením organizace podle přílohy II části A a
 - d) je připraveno prohlášení o stavu životního prostředí podle přílohy IV [...].
6. Pro účely ověřování za účelem prodloužení registrace podle čl. 6 odst. 1 zkontroluje ověřovatel stavu životního prostředí, že organizace splnila tyto požadavky:
 - a) plně funkční systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s přílohou II;
 - b) plně funkční naplánovaný program auditu, který byl již proveden alespoň v jednom cyklu, podle přílohy III;
 - c) provedení jednoho přezkoumání vedením organizace a
 - d) příprava prohlášení o stavu životního prostředí podle přílohy IV [...].

7. Pro účely ověřování za účelem prodloužení registrace podle čl. 6 odst. 2 zkontroluje ověřovatel stavu životního prostředí, že organizace splnila alespoň tyto požadavky:
- a) organizace provedla interní audit vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí podle přílohy III;
 - b) organizace prokazuje soustavné dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí a
 - c) organizace připravila aktualizované prohlášení [...] o stavu životního prostředí podle přílohy IV [...].

Článek 18

Četnost ověření

1. Ověřovatel stavu životního prostředí sestaví po konzultaci s organizací program, který zajistí, aby byly ověřovány všechny prvky požadované pro registraci a její prodloužení podle článku 4, 5 a 6.
2. Ověřovatel stavu životního prostředí schválí v intervalech nepřekračujících 12 měsíců všechny aktualizované údaje v prohlášení o stavu životního prostředí nebo [...] jeho aktualizacích.

Ve vhodných případech se použije odchylka podle článku 7.

Článek 19

Požadavky na ověřovatele stavu životního prostředí

1. Za účelem získání akreditace podle tohoto nařízení podá uchazeč o pozici ověřovatele stavu životního prostředí žádost k příslušnému akreditačnímu orgánu.

V této žádosti se uvede rozsah požadované akreditace s odkazem na klasifikaci ekonomických činností stanovenou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006¹⁴.

2. Ověřovatel stavu životního prostředí odpovídajícím způsobem akreditačnímu orgánu doloží ve vztahu k rozsahu požadované akreditace své znalosti, příslušné zkušenosti a technickou způsobilost v oblastech:
 - a) tohoto nařízení;
 - b) obecného fungování systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí;
 - c) příslušných odvětvových referenčních dokumentů vydaných Komisí podle článku 46 k použití tohoto nařízení;
 - d) právních a správních požadavků týkajících se činnosti, která podléhá ověřování a schvalování;
 - e) environmentálních aspektů a dopadů na životního prostředí, včetně ekologické dimenze udržitelného rozvoje;
 - f) technických aspektů otázek ochrany životního prostředí týkajících se činnosti, která podléhá ověřování a schvalování;

¹⁴ Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1.

- g) obecného fungování činnosti podléhající ověřování a schvalování za účelem posouzení vhodnosti systému řízení vzhledem k vzájemnému působení mezi organizací, jejími výrobky, službami, operacemi a životním prostředím včetně alespoň:
- i) technologií, které organizace využívá,
 - ii) terminologie a nástrojů využívaných při činnostech,
 - iii) provozních činností a jejich charakteristických rysů vzájemného ovlivňování s životním prostředím,
 - iv) metodiky pro hodnocení významných environmentálních aspektů,
 - v) technologie pro regulaci znečištění a jeho zmírňování;
- h) požadavků a metodiky auditu ochrany životního prostředí včetně schopnosti provádět audit za účelem účinného ověření systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, určení příslušných zjištění a závěrů auditu, jakož i přípravy a předložení zpráv o auditech v ústní i písemné podobě pro jasný záznam auditu, který byl proveden za účelem ověření;
- i) informačního auditu, prohlášení o stavu životního prostředí a [...] jeho aktualizací s ohledem na řízení a ukládání údajů, jakož i práci s údaji, předkládání dat v písemné a grafické podobě za účelem posouzení případných chybných údajů, použití předpokladů a odhadů;
- j) ekologické dimenze produktů a služeb, včetně environmentálních aspektů a vlivu činnosti organizace na životní prostředí během a po použití těchto produktů a služeb, jakož i integrity údajů poskytnutých pro rozhodování v oblasti životního prostředí.

3. Po ověřovateli stavu životního prostředí se požaduje, aby doložil [...] soustavný odborný rozvoj v oblastech způsobilosti stanovených v odstavci 2 a poskytoval údaje o tomto rozvoji pro účely posouzení akreditačním orgánem.
4. Ověřovatel stavu životního prostředí musí být při provádění svých činností nezávislý, zejména na auditorovi nebo konzultantovi organizace, jakož i nestranný a objektivní.
5. Ověřovatel stavu životního prostředí musí zajistit, že nebude nepodléhat komerčním, finančním nebo jiným tlakům, které by mohly ovlivnit jeho hodnocení nebo ohrozit důvěru v nezávislost jeho posudku a integritu ve vztahu k ověřování. Ověřovatel stavu životního prostředí zajistí v tomto ohledu dodržování veškerých použitelných pravidel.
6. Pro účely souladu s požadavky tohoto nařízení na ověřování a schvalování musí mít ověřovatel stavu životního prostředí zdokumentované metody a postupy, včetně mechanismů řízení jakosti a ustanovení o důvěrnosti informací.
7. Pokud je ověřovatelem stavu životního prostředí organizace, musí vést organizační schéma s podrobnými údaji o struktuře a odpovědnostech v rámci organizace a prohlášení o právním statusu, vlastnictví a zdrojích financování, které předloží na požádání.

Toto organizační schéma musí být na požádání k dispozici.

8. (nový) Dodržení těchto požadavků je zajištěno posouzením prováděným před akreditací a prostřednictvím dohledu akreditačního orgánu.

Článek 20

Dodatečné požadavky na akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí, kteří jsou fyzickými osobami a provádějí ověřování a schvalování samostatně

1. Pokud jsou ověřovateli stavu životního prostředí fyzické osoby, kteří samostatně provádějí ověřování a schvalování, musí mít kromě splnění požadavků stanovených v článku 19:
 - a) veškerou potřebnou odbornou způsobilost k provádění ověřování a schvalování v oblastech, pro něž jsou akreditováni;
 - b) omezený rozsah akreditace v závislosti na osobní odborné způsobilosti.
2. [...]

Článek 21

Dodatečné požadavky na akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí působících v třetích zemích

1. Pokud ověřovatel stavu životního prostředí zamýšlí provádět ověřování a schvalování v třetích zemích, uchází se o akreditaci pro konkrétní třetí země.
2. Za účelem získání akreditace pro určitou třetí zemi musí ověřovatel stavu životního prostředí splnit kromě požadavků stanovených v článcích 19 a 20 tyto požadavky:
 - a) znalost a pochopení právních a správních předpisů týkajících se životního prostředí v třetí zemi, v níž se uchází o akreditaci;
 - b) znalost a pochopení úředního jazyka třetí země, v níž se uchází o akreditaci.

3. Požadavky uvedené v odstavci 2 se rozhodně považují za splněné, pokud ověřovatel stavu životního prostředí doloží existenci smluvního vztahu mezi ním a způsobilou osobou nebo organizací, která tyto požadavky splňuje.

Uvedená osoba nebo organizace musí být nezávislá na organizaci, která má být ověřována.

Článek 22

Dohled nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí

1. Dohled nad ověřováním a schvalováním prováděným ověřovateli stavu životního prostředí:
 - a) v členském státu, ve kterém jsou tito ověřovatelé akreditováni, provádí akreditační orgán, který jim udělil akreditaci;
 - b) v třetí zemi provádí akreditační orgán, který ověřovateli stavu životního prostředí k těmto činnostem udělil akreditaci;
 - c) v jiném členském státu, než ve kterém byla těmto ověřovatelům udělena akreditace, provádí akreditační orgán tohoto členského státu.
2. Alespoň deset pracovních dnů před každým ověřováním v členském státu oznámí ověřovatel stavu životního prostředí akreditačnímu orgánu, který zodpovídá za dohled nad jeho činnostmi, podrobné údaje o své akreditaci, jakož i dobu a místo ověřování.
3. Ověřovatel stavu životního prostředí neprodleně uvědomí akreditační orgán o všech změnách, které mají vliv na akreditaci nebo její rozsah.

4. V pravidelných intervalech nepřekračujících 24 měsíců musí akreditační orgán zajistit, aby ověřovatel stavu životního prostředí nadále dodržoval požadavky na akreditaci, a sledovat kvalitu provedených ověření a schválení.
5. Dohled může zahrnovat audit úřadu, dohled na místě v organizacích, dotazníky, přezkoumání prohlášení o stavu životního prostředí nebo [...] jejich aktualizací schválených ověřovateli stavu životního prostředí a přezkoumání zprávy o ověřování.

Rozsah dohledu musí být úměrný činnosti prováděné ověřovatelem stavu životního prostředí.

5a. Organizace musí akreditačním orgánům umožnit provádět dohled nad činností ověřovatele stavu životního prostředí během procesu ověřování a schvalování.

6. Rozhodnutí akreditačního orgánu o ukončení nebo pozastavení akreditace nebo omezení rozsahu akreditace se přijme pouze poté, co měl ověřovatel stavu životního prostředí možnost se vyjádřit.
7. Pokud je dohlížející akreditační orgán toho názoru, že kvalita práce ověřovatele stavu životního prostředí nesplňuje požadavky tohoto nařízení, dotyčnému ověřovateli stavu životního prostředí a příslušnému subjektu, u něhož dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo který dotčenou organizaci zaregistroval, se předá písemná zpráva o dohledu.

V případě dalších sporů se zpráva o dohledu předá zasedání akreditačních orgánů podle článku 30.

Článek 23

Dodatečné požadavky na dohled nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí působících v jiném členském státě, než ve kterém jim byla udělena akreditace

1. Ověřovatel stavu životního prostředí akreditovaný v jednom členském státě musí před zahájením ověřování a schvalování v jiném členském státě oznámit alespoň deset pracovních dnů předem akreditačnímu orgánu toho členského státu, v němž bude ověřování a schvalování probíhat:
 - a) podrobné údaje o své akreditaci, odbornou způsobilost, zejména znalost právních předpisů tohoto členského státu týkajících se životního prostředí a znalost jeho úředního jazyka, a případně složení týmu;
 - b) dobu a místo ověřování a schvalování;
 - c) adresu a kontaktní údaje organizace.

Toto oznámení se poskytne před každým dalším ověřováním a schvalováním.

2. Akreditační orgán může ověřovatele požádat, aby mu osvětlil své znalosti nezbytných příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí.
3. Akreditační orgán může jiné podmínky, než které jsou uvedeny v odstavci 1, klást pouze tehdy, pokud těmito jinými podmínkami není dotčeno právo ověřovatele stavu životního prostředí poskytovat služby v jiném členském státě, než ve kterém byla udělena akreditace.
4. Akreditační orgán nesmí využívat postup oznamování podle odstavce 1 k odkladu příchodu ověřovatele stavu životního prostředí. Pokud akreditační orgán nemůže splnit své úkoly podle odstavce 2 a 3 před dobou schvalování a ověřování, kterou ověřovatel oznámí v souladu s odst. 1 písm. b), ověřovateli tuto skutečnost přesvědčivým způsobem zdůvodní.

5. Akreditační orgány za oznámení a dohled neúčtují diskriminační poplatky.
6. Pokud je dohlížející akreditační orgán toho názoru, že kvalita práce ověřovatele stavu životního prostředí nesplňuje požadavky tohoto nařízení, dotyčnému ověřovateli stavu životního prostředí, akreditačnímu orgánu, který akreditaci udělil, a příslušnému subjektu, u něhož dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo který dotčenou organizaci zaregistroval, se předá písemná zpráva o dohledu. V případě dalších sporů se zpráva o dohledu předá zasedání akreditačních orgánů podle článku 30.
7. [...]

Článek 24

Podmínky pro provádění ověřování a schvalování

1. Ověřovatel stavu životního prostředí vykonává činnost v rozsahu své akreditace a na základě písemné dohody s organizací.

Tato dohoda:

- a) určuje rozsah činnosti;
- b) určuje podmínky, které mají ověřovateli stavu životního prostředí umožnit pracovat nezávislým odborným způsobem a
- c) zavazuje organizaci k nezbytné spolupráci.

2. Ověřovatel stavu životního prostředí zajistí, aby byly jednoznačně definovány části organizace a odpovídaly skutečnému rozdělení činností.

Prohlášení o stavu životního prostředí musí jasně určovat jednotlivé části organizace, které podléhají ověřování a schvalování.

3. Ověřovatel stavu životního prostředí provede posouzení prvků uvedených v článku 17.
4. Při ověřování a schvalování prozkoumá ověřovatel stavu životního prostředí dokumentaci, navštíví organizaci, provede namátkové kontroly a provede rozhovory se zaměstnanci.
5. Před návštěvou musí organizace ověřovateli stavu životního prostředí poskytnout základní údaje o organizaci a jejích činnostech, politice a programu v oblasti životního prostředí, popis systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který je v organizaci zaveden, podrobnosti o provedeném přezkoumání stavu životního prostředí nebo auditu, zprávu o tomto přezkoumání nebo auditu a o veškerých následných nápravných opatřeních, jakož i návrh prohlášení o stavu životního prostředí nebo [...] jeho aktualizací.
6. Ověřovatel stavu životního prostředí připraví o výsledcích ověřování písemnou zprávu, v níž uvede:
 - a) veškeré body podstatné pro činnost provedenou ověřovatelem stavu životního prostředí;
 - b) popis dodržování veškerých požadavků tohoto nařízení, včetně podkladů, zjištění a závěrů;
 - c) (nové) srovnání dosažených úspěchů a specifických cílů s předchozími prohlášeními o stavu životního prostředí a posouzením vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i s posouzením neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí;

d) (nové) případně technické nedostatky v přezkoumání stavu životního prostředí, metodě auditu, v systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo v jiných souvisejících procesech.

7. Pokud se zjistí nesoulad s ustanoveními tohoto nařízení, ve zprávě se rovněž konkrétně uvedou:

- a) zjištění a závěry o nedodržení příslušných ustanovení ze strany organizace a podklady, z nichž daná zjištění a závěry vycházejí;
- b) body, které jsou v rozporu s návrhem prohlášení o stavu životního prostředí nebo [...] jeho aktualizacemi, jakož i podrobnosti změn nebo dodatků, které je třeba učinit v prohlášení o stavu životního prostředí nebo [...] v jeho aktualizacích.

[...]

8. Po ověření schválí ověřovatel stavu životního prostředí prohlášení organizace o stavu životního prostředí nebo [...] jeho aktualizace a potvrdí, že splňuje požadavky tohoto nařízení, za předpokladu že výsledky ověření a schválení potvrdí:

- a) že informace a údaje v prohlášení dané organizace o stavu životního prostředí nebo [...] v jeho aktualizacích jsou spolehlivé a správné a vyhovují požadavkům tohoto nařízení;
- b) že neexistují důkazy o tom, že organizace nesplňuje [...] příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí.

9. Po schválení vydá ověřovatel stavu životního prostředí podepsané prohlášení podle přílohy VII o tom, že ověření a schválení byla provedena v souladu s tímto nařízením.

10. (nový) Ověřovatelé stavu životního prostředí akreditovaní v jednom členském státě mohou provádět ověřování a schvalování v kterémkoli jiném členském státě v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

Ověřování nebo schvalování podléhá dohledu akreditačního orgánu členského státu, v němž má být tato činnost provedena. Tomuto členskému státu se oznámí zahájení ověřování a schvalování.

Článek 25

Ověřování a schvalování malých organizací

1. Při ověřování a schvalování zohlední ověřovatel stavu životního prostředí určité charakteristiky malých organizací, včetně:
 - a) krátkých komunikačních kanálů;
 - b) zaměstnanců, kteří mohou vykonávat několik různých funkcí současně;
 - c) zácvičku na pracovišti;
 - d) schopnosti rychle se přizpůsobit změnám a
 - e) dokumentace postupů v omezeném rozsahu.
2. Ověřovatel stavu životního prostředí provede ověřování nebo schvalování způsobem, který neznamena pro malé organizace zbytečné zatížení.
3. Ověřovatel stavu životního prostředí zohlední objektivní důkazy o účinnosti systému, včetně existence postupů v organizaci, které jsou úměrné její velikosti a složitosti jejího fungování, povaze souvisejících dopadů na životní prostředí a odborné způsobilosti ekonomických subjektů.

Článek 26

vypouští se

Článek 27

Podmínky ověřování a schvalování v třetích zemích

1. Ověřovatelé stavu životního prostředí akreditovaní v jednom členském státě mohou provádět ověřování a schvalování organizace usazené v třetí zemi v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.
2. Alespoň šest týdnů před každým ověřováním nebo schvalováním v třetí zemi oznámí ověřovatel stavu životního prostředí akreditačnímu orgánu členského státu, v němž dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo kde je registrována, podrobnosti o své akreditaci, jakož i dobu a místo ověřování nebo schvalování.
3. Ověřování a schvalování podléhá dohledu akreditačního orgánu členského státu, v němž je ověřovatel stavu životního prostředí akreditován [...]. Tomuto [...] akreditačnímu orgánu se oznámí zahájení příslušné činnosti.

KAPITOLA VI

Akreditační orgány

Článek 28

Provádění akreditace

1. Akreditační orgány jmenované členskými státy na základě článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008 zodpovídají za akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí a dohled nad činnostmi prováděnými uvedenými ověřovateli podle tohoto nařízení.
2. Akreditační orgány posoudí ve vztahu k rozsahu požadované akreditace způsobilost ověřovatelů stavu životního prostředí z hlediska prvků stanovených v článku 19, 20 a 21.
3. Rozsah akreditace ověřovatelů stavu životního prostředí je určen podle klasifikace ekonomických činností uvedené v nařízení (ES) č. 1893/2006. Uvedený rozsah akreditace je omezen odbornou způsobilostí ověřovatele stavu životního prostředí a musí případně zohlednit rozměr a složitost činnosti.
4. Akreditační orgány vytvoří příslušné postupy pro akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí, její zamítnutí, pozastavení a zrušení, jakož i pro dohled nad ověřovateli stavu životního prostředí.

Tyto postupy musí obsahovat mechanismy pro posuzování připomínek dotčených osob, včetně příslušných subjektů, týkajících se žadatele a akreditovaných ověřovatelů stavu životního prostředí.

5. V případě zamítnutí akreditace vyrozumí akreditační orgán ověřovatele stavu životního prostředí o důvodech svého rozhodnutí.

6. Akreditační orgány vytvoří, revidují a aktualizují seznam ověřovatelů stavu životního prostředí a rozsahu jejich akreditace v jejich členských státech a sdělují každý měsíc změny v tomto seznamu Komisi a příslušnému subjektu členského státu, v němž se nachází daný akreditační orgán.
7. V rámci pravidel a postupů pro monitorování činností podle čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 765/2008 vypracuje akreditační orgán zprávu o dohledu, pokud po konzultaci s příslušným ověřovatelem stavu životního prostředí učiní jedno z těchto rozhodnutí:
 - a) činnosti ověřovatele stavu životního prostředí nebyly provedeny natolik přiměřeně, aby bylo zajištěno, že organizace splnila požadavky tohoto nařízení;
 - b) ověřovatel stavu životního prostředí provedl ověřování a schvalování v rozporu s jedním nebo více požadavky tohoto nařízení.

Tato zpráva se předá příslušnému subjektu v členském státě, ve kterém je organizace registrována nebo žádá o registraci, a případně i akreditačnímu orgánu, který akreditaci udělil.

Článek 29

Pozastavení a zrušení akreditace

1. Pozastavení nebo zrušení akreditace vyžaduje konzultaci s dotčenými osobami, včetně ověřovatele stavu životního prostředí, aby měl akreditační orgán podklady potřebné k rozhodnutí.
2. Akreditační orgán uvědomí ověřovatele stavu životního prostředí o důvodech přijatých opatření a případně o jednání s příslušným donucovacím orgánem.

3. Akreditace se pozastaví nebo zruší, dokud se v závislosti na druhu a rozsahu nedostatku nebo porušení právních předpisů neprokáže, že ověřovatel dodržuje podmínky tohoto nařízení.
4. Pozastavení akreditace se zruší, pokud akreditační orgán obdrží uspokojivé informace o tom, že ověřovatel stavu životního prostředí dodržuje požadavky tohoto nařízení.

Článek 30

Zasedání akreditačních orgánů

1. V rámci orgánu uznaného podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 zasedají akreditační orgány ze všech členských států alespoň jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise (dále jen „zasedání akreditačních orgánů“).
2. Úkolem zasedání akreditačních orgánů je zajistit soudržnosti postupů týkajících se:
 - a) akreditace ověřovatelů podle tohoto nařízení, včetně zamítnutí, pozastavení a zrušení akreditace, a
 - b) dohledu nad činnostmi prováděnými akreditovanými ověřovateli.
3. Zasedání akreditačních orgánů vypracuje pokyny k otázkám působnosti akreditačních orgánů.
4. Zasedání akreditačních orgánů přijme svůj jednací řád.
5. Pokyny uvedené v odstavci 3 a jednací řád uvedený v odstavci 4 se předají Komisi.

Článek 31

Vzájemné hodnocení akreditačních orgánů

1. Vzájemné hodnocení z hlediska akreditace ověřovatelů stavu životního prostředí podle tohoto nařízení, které zorganizuje orgán uvedený v čl. 30 odst. 1 v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 765/2008, se provádí v pravidelných intervalech nepřekračujících čtyři roky a zahrnuje [...] posouzení pravidel a postupů uvedených v člancích 28 a 29. [...]

[...]

Vzájemného hodnocení se účastní všechny akreditační orgány.

2. [...]
3. Orgán uvedený v čl. 30 odst. 1 předloží Komisi o vzájemném hodnocení výroční zprávu.

Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.

KAPITOLA VII

Pravidla pro členské státy

Článek 32

vypouští se

Článek 33

Pomoc organizacím v souvislosti s dodržováním příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí

1. Členské státy [...] zajistí, aby na vyžádání byly malým organizacím v průběhu jejich registrace poskytnuty informace a pomoc v souvislosti s právními předpisy týkajícími se životního prostředí v daném členském státu.
2. Pomoc zahrnuje:
 - a) informace k příslušným právním předpisům týkajícím se životního prostředí;
 - b) určení příslušných donucovacích orgánů pro jednotlivé uplatňované právní předpisy týkající se životního prostředí;

[...]
3. Úkolem uvedeným v odstavci 1 a 2 mohou členské státy pověřit příslušné subjekty nebo jakýkoli jiný subjekt, jenž má pro výkon tohoto úkolu nezbytné odborné znalosti a přiměřené prostředky.
4. [...]

5. Členské státy zajistí, aby donucovací orgány reagovaly na žádosti malých organizací k příslušným právním předpisům týkajícím se životního prostředí, které přísluší do jejich pravomoci, a organizacím poskytlly informace o prostředcích k prokázání toho, že organizace dodržuje příslušné právní předpisy[...].
6. Členské státy zajistí, aby příslušné donucovací orgány co nejdříve a rozhodně do jednoho měsíce o všech případech nedodržení [...] příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí registrovanými organizacemi vyrozuměly příslušný subjekt, který organizaci zaregistroval.

Článek 34

[...] Strategie

[...]

1. Členské státy ve spojení s příslušnými subjekty, donucovacími orgány a dalšími zúčastněnými stranami vytvoří strategii obsahující:
 - a) plán propagační a informační činnosti podle článků 35 a 36;
 - b) vhodná opatření k podpoře účasti malých organizací podle článku 37;
 - c) vhodná opatření k podpoře přístupu pro uskupení organizací a postupného přístupu podle článku 38;
 - d) vhodná opatření k propojení programu EMAS s dalšími politikami a nástroji v oblasti životního prostředí podle článku 39.
2. Strategie se jednou za tři roky přezkoumá.

Článek 35
Informování

1. Členské státy přijmou vhodná opatření pro informování:
 - a) veřejnosti o cílech a hlavních složkách programu EMAS;
 - b) organizací o obsahu tohoto nařízení.
2. Členské státy mohou případně [...] využívat odborné publikace, místní tisk, propagační kampaně a jiné vhodné prostředky ke zvýšení povědomí o programu EMAS u široké veřejnosti.

Členské státy mohou spolupracovat zejména s průmyslovými svazy, organizacemi spotřebitelů, ekologickými organizacemi, odborovými organizacemi, místními institucemi a dalšími příslušnými zúčastněnými stranami.
3. [...]

Článek 36
Propagační činnost

Členské státy propagují program EMAS.

Tato propagační činnost může zahrnovat:

- 1) podporu výměny znalostí o programu EMAS a osvědčených postupů tohoto programu mezi všemi dotčenými stranami;
- 2) tvorbu účinných nástrojů k propagaci programu EMAS a jejich zpřístupnění organizacím;

- 3) poskytování technické podpory organizacím při stanovení a provádění jejich marketingových činností souvisejících s programem EMAS a
- 4) podněcování partnerství mezi organizacemi za účelem propagace programu EMAS.

Článek 37

Podpora účasti malých organizací

Členské státy přijmou vhodná opatření k podpoře účasti malých organizací tím, že:

- 1) usnadní přístup k informacím a podpůrným fondům, které jsou zvláště uzpůsobeny jejich potřebám;
- 2) zajistí, aby je k účasti podněcovaly přiměřené registrační poplatky, a
- 3) podporují opatření technické pomoci [...].

Článek 38

Přístup pro uskupení organizací a postupný přístup

1. Členské státy [...] vybídnou místní orgány, aby za účasti průmyslových svazů, obchodních komor a dalších dotčených stran poskytly konkrétní pomoc uskupením organizací, které navzájem spojuje zeměpisná blízkost nebo obchodní činnost, aby tyto organizace splnily požadavky pro registraci uvedené v článku 4, 5 a 6.
2. Členské státy [...] podněcují organizace k zavádění systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Zejména vybízají k postupnému přístupu [...] vedoucímu k registraci v programu EMAS.

3. [...] Systémy a programy vytvořené na základě článku 1 a 2 se provádějí s cílem zamezit vzniku zbytečných nákladů pro účastníky, zejména malé organizace.

Článek 39

Program EMAS a jiné politiky a nástroje v oblasti životního prostředí ve Společenství

1. Členské státy každoročně zváží, jak lze podle tohoto nařízení registraci:
 - a) zohlednit při tvorbě nových právních předpisů;
 - b) použít jako nástroj při uplatňování a prosazování právních předpisů;
 - c) (nové) zohlednit při veřejných zakázkách a nákupu.
2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, zejména v oblasti hospodářské soutěže, zdanění a státní podpory, členské státy případně přijmou opatření, která usnadní registraci nebo setrvání organizací v programu EMAS.

Tato opatření mohou zahrnovat mimo jiné [...]:

- a) úlevu z právních požadavků, aby se organizace registrovaná v programu EMAS považovala za organizaci, která dodržuje určité právní předpisy týkající se životního prostředí stanovené v jiných právních nástrojích, jež určí příslušné orgány;
- b) lepší právní úpravu, což umožní úpravu jiných právních nástrojů, aby tak byla odstraněna, snížena nebo zjednodušena zátěž organizací účastnících se programu EMAS s cílem podnítit účinné fungování trhů a zvýšit konkurenceschopnost.

Článek 40
[...] Poplatky

1. Členské státy mohou vytvořit systém poplatků, který zohlední:
 - a) náklady spojené s poskytováním informací a pomoci organizačním orgány, které k tomuto účelu členské státy podle článku 33 jmenovaly nebo zřídily;
 - b) náklady spojené s akreditací a dohledem nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí [...];
 - c) náklady na registraci, její prodloužení, pozastavení a zrušení příslušnými subjekty, jakož i dodatečné náklady na vykonání [...] těchto procesů u organizací mimo Společenství.

Tyto poplatky nesmí překročit přiměřenou výši a musí být úměrné velikosti organizace a činnosti, která má být uskutečněna.

2. V rámci propagace se členské státy mohou rozhodnout neúčtovat žádné poplatky za registraci a její prodloužení.

Článek 41
Nedodržení nařízení

1. Členské státy přijmou vhodná právní nebo správní opatření v případě nedodržení tohoto nařízení.
2. Členské státy zavedou účinná opatření proti použití loga programu EMAS, které by bylo v rozporu s tímto nařízením.

Je možno použít opatření přijatá v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu¹⁵.

Článek 42

Informování a podávání zpráv Komisi

- 1.(nový) Členské státy uvědomí Komisi o struktuře a postupech týkajících se fungování příslušných subjektů a akreditačních orgánů a tyto informace pravidelně aktualizují.
2. Členské státy každých třicet měsíců podají Komisi zprávu o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení.

V těchto zprávách členské státy zohlední poslední zprávu, kterou Komise podle článku 47 předložila Evropskému parlamentu a Radě.

¹⁵ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

KAPITOLA VIII

Pravidla pro Evropskou komisi

Článek 43

Informování

1. Komise poskytne informace:
 - a) veřejnosti o cílech a hlavních složkách programu EMAS;
 - b) (nové) organizacím o obsahu tohoto nařízení.
2. Komise vede a zpřístupní veřejnosti:
 - a) rejstřík ověřovatelů stavu životního prostředí a organizací registrovaných v programu EMAS;
 - b) elektronickou databázi prohlášení o stavu životního prostředí [...];
 - c) (nové) databázi osvědčených postupů týkajících se programu EMAS, která bude mimo jiné obsahovat účinné nástroje propagace programu EMAS a příklady technické podpory organizací.

Článek 44

Spolupráce a koordinace

1. Komise může podporovat spolupráci mezi členskými státy, aby se zejména ve Společenství dosáhlo jednotného a soudržného uplatňování pravidel týkajících se:
 - a) registrace organizací;

- b) ověřovatelů stavu životního prostředí;
 - c) informování a pomoci podle článku 33.
2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství o zadávání veřejných zakázek, Komise a jiné orgány Společenství případně učiní odkaz na program EMAS nebo na jiné systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí, byla-li prokázána jejich rovnocennost s programem EMAS z hlediska účinnosti, jako na podmínky plnění u smluv o poskytování prací a služeb.

Článek 44a

Začlenění programu EMAS do ostatních politik a nástrojů v oblasti životního prostředí ve Společenství

Komise posoudí, jak lze registraci v programu EMAS v souladu s tímto nařízením:

- 1) zohlednit při vytváření nových a přezkumu stávajících právních předpisů, zejména v podobě úlevy z právních požadavků a lepší právní úpravy podle čl. 39 odst. 2;
- 2) využít jako nástroje v souvislosti s uplatňováním a vynucováním právních předpisů.

Článek 45

Vztah k ostatním systémům řízení z hlediska ochrany životního prostředí

- 1. Členské státy mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo jejich částí, certifikovaných na celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy jako splňující odpovídající požadavky tohoto nařízení.
- 2. Ve své žádosti členské státy určí příslušné části systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí a odpovídající požadavky tohoto nařízení.

3. Členské státy prokáží rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí s tímto nařízením.
4. Po posouzení žádosti podle odstavce 1 a v souladu s postupem stanoveným v čl. 49 odst. 2 Komise uzná příslušné části systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí a požadavky na akreditaci certifikačních orgánů, je-li názoru, že členský stát:
 - a) ve své žádosti jasně určil příslušné části systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí a odpovídající požadavky tohoto nařízení;
 - b) dostatečně prokázal rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí s tímto nařízením.
5. Komise zveřejní odkazy na uznané systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí, včetně příslušných částí programu EMAS uvedených v příloze I, kterých se týkají, a uznané požadavky na akreditaci v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 46

Vytvoření odvětvových referenčních dokumentů

1. Komise po konzultaci s [...] členskými státy a dalšími zúčastněnými stranami [...] vypracuje odvětvové referenční dokumenty, včetně osvědčených postupů pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí a indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí v konkrétních odvětvích.

Komise může rovněž vypracovat referenční dokumenty k obecnému použití.

2. Komise zohlední stávající referenční dokumenty a indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí vytvořené v souladu s jinými politikami a nástroji v oblasti životního prostředí ve Společenství a s mezinárodními normami.

3. Uvedená opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou stanoveným v čl. 49 odst. 3.

Článek 47

Podávání zpráv

Komise jednou za pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která obsahuje informace o činnostech a opatřeních uskutečněných podle této kapitoly a informace, jež získala od členských států podle článku 32 a 42.

KAPITOLA IX

Závěrečná ustanovení

Článek 48

Změny příloh

1. S ohledem na zkušenosti získané během fungování programu EMAS, na základě nutnosti určit pokyny k požadavkům programu EMAS a vzhledem k veškerým změnám mezinárodních norem nebo novým normám, jež mají význam pro účinnost tohoto nařízení, může Komise, je-li to nezbytné nebo vhodné, změnit přílohy.
2. Uvedená opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 49

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se poradní postup stanovený v článku 3 rozhodnutí Rady 1999/468/ES v souladu s čl. 7 odst. 3 a článkem 8 uvedeného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 50

Přezkum

Nejpozději do pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost přezkoumá Komise program EMAS s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a mezinárodní vývoj. Zohlední zprávy, které předala Evropskému parlamentu a Radě podle článku 47.

Článek 51

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Zrušují se tyto právní akty:

- a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)¹⁶,
- b) rozhodnutí Komise 2001/681/ES o zásadách provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí¹⁷,
- c) rozhodnutí Komise 2006/193/ES, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 stanoví pravidla pro používání loga programu EMAS ve výjimečných případech, kdy se jedná o dopravní obaly a terciární obaly¹⁸,

¹⁶ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

¹⁷ Úř. věst. L 247, 17.9.2001, s. 24.

¹⁸ Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 63.

d) (nové) nařízení Komise (ES) č. 196/2006 ze dne 3. února 2006, kterým se mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001, aby se zohlednila evropská norma EN ISO 14001:2004, a kterým se ruší rozhodnutí 97/265/ES¹⁹.

e) (nové) rozhodnutí Komise 2007/747/ES ze dne 19. listopadu 2007 o uznávání certifikačních postupů v souladu s článkem 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a o zrušení rozhodnutí 97/264/ES²⁰.

2. Odchylně od odstavce 1 se použije druhý, třetí a čtvrtý pododstavec tohoto odstavce.

Vnitrostátní akreditační orgány a příslušné subjekty zřízené podle nařízení (ES) č. 761/2001 pokračují ve svých činnostech. Členské státy změní postupy pro akreditační orgány a příslušné subjekty podle tohoto nařízení. Členské státy zajistí, aby tyto systémy byly plně funkční do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Organizace registrované v souladu s nařízením (ES) č. 761/2001 zůstávají v rejstříku EMAS. Při příštím ověřování zkontroluje ověřovatel stavu životního prostředí, zda daná organizace dodržuje nové požadavky tohoto nařízení. Pokud má být příští ověřování provedeno dříve než šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost, může být datum příštího ověřování po dohodě s ověřovatelem stavu životního prostředí a příslušnými subjekty odloženo o šest měsíců.

¹⁹ Úř. věst. L 32, 4.2.2006, s. 4.

²⁰ Úř. věst. L 303, 21.11.2007, s. 37.

Ověřovatelé stavu životního prostředí akreditovaní v souladu s nařízením (ES) č. 761/2001 mohou nadále provádět svou činnost v souladu s požadavky stanovenými tímto nařízením.

3. Odkazy na nařízení (ES) č. 761/2001 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze VIII.

Článek 52

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

Za Radu

předseda

předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

PŘEZKOUMÁNÍ STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Přezkoumání stavu životního prostředí zahrnuje následující oblasti:

1. Určení příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí.

Kromě vytvoření seznamu příslušných právních předpisů organizace také uvede způsob, kterým může prokázat dodržování různých předpisů.

2. Určení všech přímých a nepřímých environmentálních aspektů s podstatným dopadem na životní prostředí, případně kvalifikovaných a kvantifikovaných, přičemž se vypracuje rejstřík těchto aspektů, jež byly určeny jako významné.

Při hodnocení významu environmentálního aspektu organizace zváží následující hlediska:

- a) možnost způsobení škody na životním prostředí;
- b) zranitelnost místního, regionálního nebo celosvětového životního prostředí;
- c) velikost, počet, četnost a vratnost jednotlivých aspektů nebo dopadů;
- d) existenci a požadavky příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí;
- e) význam pro zúčastněné strany a zaměstnance organizace.

a) Přímé environmentální aspekty

Přímé environmentální aspekty souvisejí s činnostmi, výrobky a službami organizace, nad kterými má tato organizace přímou kontrolu.

Všechny organizace musí posoudit přímé aspekty svých operací.

Přímé environmentální aspekty se mimo jiné vztahují na:

- a) právní předpisy a povolené hodnoty;
- b) emise do ovzduší;
- c) vypouštění do vod;
- d) výrobu, recyklaci, opakované použití, přepravu a odstraňování pevných a jiných odpadů, zejména nebezpečných odpadů;
- e) využívání a kontaminaci půdy;
- f) využívání přírodních zdrojů a surovin (včetně energie);
- g) místní problémy (hluk, vibrace, zápach, prach, vizuální vlivy atd.);
- h) dopravní otázky (z hlediska zboží a služeb);
- i) rizika nehod a dopadů na životní prostředí, které vznikají nebo mohou vzniknout v důsledku mimořádných událostí, nehod a potenciálních nouzových situací;
- j) vliv na biologickou rozmanitost.

b) Nepřímé environmentální aspekty

Nepřímé environmentální aspekty mohou být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích stran a mohou být v přiměřené míře ovlivněny organizací, která žádá o registraci v programu EMAS.

V případě neprůmyslových organizací, jako jsou místní úřady nebo finanční instituce, je nezbytné, aby byly rovněž posouzeny environmentální aspekty spojené s jejich hlavní činností. Soupis omezující se na environmentální aspekty místa a zařízení organizace není dostačující.

Tyto aspekty mimo jiné zahrnují:

- a) problémy související s životním cyklem výrobků (design, vývoj, balení, přeprava, použití a opakované použití/odstranění odpadu);
- b) kapitálové investice, poskytování půjček a pojišťovací služby;
- c) nové trhy;
- d) výběr a složení služeb (např. doprava nebo stravování);
- e) správní a plánovací rozhodnutí;
- f) složení nabídky výrobků;
- g) vliv činnosti organizace na životní prostředí a chování dodavatelů a subdodavatelů.

Organizace musí být schopna prokázat, že byly určeny významné environmentální aspekty související s jejími postupy pro zadávání zakázek a že podstatné dopady související s těmito aspekty jsou zohledněny v systému řízení. Organizace by se měla pokusit zajistit, aby v rámci činností prováděných na základě smlouvy dodavatelé a ti, kdo jménem organizace vystupují, dodržovali její politiku životního prostředí.

V případě těchto nepřímých environmentálních aspektů musí organizace zvážit, jak může tyto aspekty ovlivnit a jaká opatření lze učinit ke snížení jejich dopadu.

3. Popis kritérií pro hodnocení významu dopadu činnosti organizace na životní prostředí

Organizace stanoví kritéria pro hodnocení významu environmentálních aspektů svých činností, výrobků a služeb za účelem určení těch aspektů, které mají podstatný dopad na životní prostředí.

Kritéria vytvořená organizací musí zohlednit právní předpisy Společenství a musí být komplexní, musí umožňovat nezávislou kontrolu, musí být reprodukovatelná a přístupná veřejnosti.

Při stanovení kritérií pro hodnocení významu environmentálních aspektů organizace lze mimo jiné zohlednit:

- a) informace o stavu životního prostředí za účelem určení činností, výrobků a služeb organizace, které mohou mít dopad na životní prostředí;
- b) stávající údaje organizace o materiálových a energetických vstupech, vypouštění kapalných odpadů, odpadech a emisích s ohledem na rizika s tím spojená;
- c) stanoviska zúčastněných stran;
- d) činnosti organizace v oblasti ochrany životního prostředí, které jsou regulovány;
- e) zadávání zakázek;
- f) design, vývoj, výrobu, distribuci, servis, použití, opakované použití, recyklaci a odstranění výrobků organizace;
- g) činnosti organizace s nejvyššími náklady na ochranu životního prostředí a přínosem pro životní prostředí.

Při hodnocení významu dopadů činností organizace na životní prostředí zohlední organizace nejen běžné provozní podmínky, ale také podmínky při zahájení a ukončení činnosti a podmínky mimořádných událostí, které lze rozumně předvídat. Pozornost je věnována předchozím, současným a plánovaným činnostem.

4. Posouzení všech stávajících metod a postupů řízení z hlediska ochrany životního prostředí.
5. Hodnocení zpětné vazby ze šetření předchozích mimořádných událostí.

PŘÍLOHA II

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí a další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS

Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle programu EMAS jsou stanoveny v oddíle 4 normy EN ISO 14001:2004. Tyto požadavky jsou uvedeny níže v tabulce, jejíž levý sloupec tvoří část A této přílohy.

Dále se registrované organizace provádějící program EMAS musí zaměřit na řadu dalších otázek, které mají přímou souvislost s řadou prvků uvedených v oddíle 4 normy EN ISO 14001:2004. Tyto dodatečné požadavky jsou uvedeny níže v tabulce, jejíž pravý sloupec tvoří část B této přílohy.

Část A	Část B
Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
Organizace, které se účastní systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS), provedou požadavky normy EN ISO 14001:2004 popsané v oddíle 4 evropské normy²¹ a v plném znění uvedené níže: A. Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí A.1 Všeobecné požadavky Organizace musí vytvořit, dokumentovat, zavést, udržovat a soustavně zlepšovat systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s požadavky této mezinárodní normy a stanovit, jak bude uvedené požadavky plnit.	

²¹ Text této normy je v příloze reprodukován se souhlasem CEN. Celé znění lze zakoupit od vnitrostátních normalizačních úřadů, jejichž seznam je uveden v příloze. Reprodukování této přílohy pro komerční účely není povoleno.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
Organizace definuje a dokumentuje oblast působnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí. A.2 Politika životního prostředí Nejvyšší vedení organizace definuje politiku životního prostředí organizace a zajistí, aby v rámci definované oblasti působnosti jejího systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí tato politika: a) byla vhodná, pokud jde o charakter, rozsah a environmentální dopady jejích činností, výrobků a služeb; b) obsahovala závazek k soustavnému zlepšování životního prostředí a prevenci znečištění; c) obsahovala závazek dodržovat příslušné právní předpisy a další požadavky, ke kterým se organizace zavázala v souvislosti se svými environmentálními aspekty; d) poskytla rámec pro stanovení a přezkoumání obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí; e) byla dokumentována, zavedena a udržována; f) byla sdělována všem osobám pracujícím pro organizaci nebo jejím jménem; a g) byla přístupná veřejnosti.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.3 Plánování A.3.1 Environmentální aspekty Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy: a) pro určení environmentálních aspektů svých činností, výrobků a služeb v rámci definované oblasti působnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, které může kontrolovat a které může ovlivnit s ohledem na plánovaný nebo nový rozvoj nebo nové či upravené činnosti, výrobky a služby; a b) pro určení aspektů, které mají nebo mohou mít podstatný dopad nebo dopady na životní prostředí (tj. významné environmentální aspekty). Organizace tyto údaje dokumentuje a aktualizuje. Organizace zajistí, aby významné environmentální aspekty byly zohledněny při vytváření, zavádění a udržování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí. A.3.2 Právní a jiné požadavky Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy: a) pro určení a zpřístupnění příslušných právních předpisů a jiných požadavků, ke kterým se organizace zavázala v souvislosti se svými environmentálními aspekty; a b) pro stanovení, jak jsou tyto požadavky použitelné pro její environmentální aspekty.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
Obecné a specifické cíle musí být měřitelné, je-li to možné, a být v souladu s politikou životního prostředí, včetně závazků k prevenci znečišťování, dodržování příslušných právních předpisů a jiných požadavků, ke kterým se organizace zavázala, a rovněž k soustavnému zlepšování. Při stanovování a přezkoumávání svých obecných a specifických cílů musí organizace zohlednit právní a jiné požadavky, ke kterým se zavázala, a své významné environmentální aspekty. Zváží rovněž své technologické možnosti, finanční, provozní a obchodní požadavky a stanoviska zúčastněných osob. Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat program či programy pro dosažení obecných a specifických cílů. Tento program nebo programy zahrnují: a) stanovení odpovědnosti za dosažení obecných a specifických cílů pro každou příslušnou funkci a úroveň organizace; a b) prostředky a časový rámec pro jejich dosažení.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
	B.2 Vliv činnosti organizace na životní prostředí 1) Organizace musí být schopny prokázat, že systém řízení a postupy auditu jsou zaměřeny na skutečný vliv činnosti organizace na životní prostředí s ohledem na přímé a nepřímé aspekty určené během přezkoumání stavu životního prostředí podle přílohy I. 2) Hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí z hlediska jejích obecných a specifických cílů je součástí procesu přezkoumání vedením organizace. Organizace se také musí zavázat k soustavnému zlepšování vlivu své činnosti na životní prostředí. Přitom organizace může založit svou činnost na místních, regionálních a vnitrostátních programech ochrany životního prostředí. 3) Prostředky k dosažení obecných a specifických cílů nemohou být cíli ochrany životního prostředí. Pokud organizace sestává z jednoho nebo více míst, každé místo, na kterém se používá program EMAS, musí dodržovat všechny požadavky programu EMAS, včetně soustavného zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je stanoveno v čl. 2 písm. b) tohoto nařízení.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.4 Zavedení a fungování A.4.1 Zdroje, úkoly, odpovědnost a pravomoc Vedení zajistí dostupnost zdrojů potřebných pro vytvoření, zavedení, udržování a zlepšování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Zdroje zahrnují lidské zdroje a odborné schopnosti, organizační infrastrukturu, technologii a finanční prostředky. S cílem usnadnit účinný systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí je třeba definovat, dokumentovat a sdělovat úkoly, odpovědnost a pravomoci. Nejvyšší vedení organizace jmenuje jednoho nebo více zvláštních zástupců vedení, kteří bez ohledu na svou další odpovědnost mají stanoveny úkoly, odpovědnost a pravomoc k: a) zajištění toho, aby byl vytvořen, zaveden a udržován systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s požadavky této mezinárodní normy; b) podávání zpráv o výkonnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí nejvyššímu vedení organizace k přezkoumání, včetně návrhů na zlepšení.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.4.2 Odborná způsobilost, výcvik a povědomí	B.3 Zapojení zaměstnanců 1) Organizace by měla uznat, že aktivní zapojení zaměstnanců je hnací silou a předpokladem soustavného a úspěšného zlepšování životního prostředí, klíčovým zdrojem pro zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, a zároveň správnou metodou pro úspěšné ukotvení systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí v organizaci. 2) Termínem „účast zaměstnanců“ se rozumí jak účast, tak poskytování informací jednotlivým zaměstnancům a jejich zástupcům. Proto by na všech úrovních organizace měl existovat program účasti zaměstnanců. Organizace by měla uznat, že angažovanost, schopnost reagovat a aktivní podpora ze strany vedení jsou předpokladem úspěchu těchto procesů. V této souvislosti je nezbytné zdůraznit nutnost zpětné vazby pro zaměstnance ze strany vedení.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
Organizace zajistí, aby každá osoba nebo osoby, které pro ni nebo jejím jménem pracují a jejichž práce může mít podstatný dopad na životní prostředí určený organizací, měly přiměřené vzdělání, výcvik nebo zkušenosti, a vede o tom příslušné záznamy. Organizace určí potřeby výcviku spojené s environmentálními aspekty a systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Umožní výcvik nebo přijme jiné opatření s cílem splnit tyto potřeby a vede o tom příslušné záznamy. Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy, aby u osoby nebo osob, které pro ni nebo jejím jménem pracují, bylo zajištěno povědomí o: a) důležitosti dodržování politiky životního prostředí, postupů a požadavků systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí; b) významných environmentálních aspektech a souvisejících skutečných nebo potenciálních dopadech jejich práce na životní prostředí a o ekologických přínosech zlepšeného osobního výkonu; c) jejich úlohách a odpovědnostech při dosahování shody s požadavky systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí; a d) možných důsledcích odchylek od stanovených postupů.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
	3) Kromě těchto požadavků je třeba zapojit zaměstnance do procesu soustavného zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí prostřednictvím: a) úvodního přezkoumání stavu životního prostředí, analýzy současného stavu a sběru a ověřování informací; b) stanovení a zavádění systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí, který zlepší vliv činnosti organizace na životní prostředí; c) výborů pro životní prostředí, které shromažďují informace a zajišťují účast úředníka pro životní prostředí/zástupců vedení a zaměstnanců a jejich zástupců; d) společných pracovních skupin pro akční program ochrany životního prostředí a audit ochrany životního prostředí; e) vypracování prohlášení o stavu životního prostředí.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.4.3 Komunikace S ohledem na environmentální aspekty a na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí musí organizace vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro: a) interní komunikaci mezi různými úrovněmi a funkcemi organizace; b) přijímání a dokumentování příslušných informací od externích zúčastněných osob a odpovědi na ně. Organizace zváží, zda bude o svých významných environmentálních aspektech komunikovat externě, a své rozhodnutí zaznamená. Pokud se organizace rozhodne komunikovat, vytvoří a zavede metodu nebo metody externí komunikace.	4) Za tímto účelem by měly být použity vhodné formy účasti, jako například systém zlepšovacích návrhů, skupinová projektová práce nebo výbory na ochranu životního prostředí. Organizace vezmou na vědomí pokyny Komise týkající se osvědčených postupů v této oblasti. Pokud o to požádají, zapojí se také zástupci zaměstnanců.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.4.4 Dokumentace Dokumentace systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí zahrnuje: a) politiku ochrany životního prostředí, obecné a specifické cíle; b) popis oblasti působnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí;	B.4 Komunikace 1) Organizace musí být schopny prokázat otevřený dialog s veřejností a jinými zúčastněnými osobami, včetně místních společenství a zákazníků, o dopadech svých činností, výrobků a služeb na životní prostředí, aby se zjistily zájmy veřejnosti a jiných zúčastněných osob. 2) Otevřenost, transparentnost a pravidelné poskytování informací o životním prostředí jsou klíčovými faktory pro odlišení programu EMAS od ostatních programů. Tyto faktory jsou také důležité pro vytváření důvěry mezi organizací a zúčastněnými osobami. 3) Flexibilita programu EMAS umožňuje organizacím zaměřit odpovídající informace na konkrétní příjemce a zajistit, aby veškeré informace byly dostupné každému, kdo o ně požádá.

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
c) popis hlavních prvků systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a jejich vzájemného působení a rovněž odkaz na související dokumenty; d) dokumenty, včetně záznamů, které tato mezinárodní norma požaduje; a e) dokumenty, včetně záznamů, které organizace určí jako nezbytné k zajištění účinného plánování, fungování a kontroly procesů, jež se vztahují k významným environmentálním aspektům. A.4.5 Řízení dokumentace Dokumenty požadované systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí a touto mezinárodní normou musí být řízeny. Záznamy jsou zvláštním druhem dokumentu a musí být řízeny v souladu s požadavky uvedenými v oddíle A.5.4. Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy pro: a) schválení vhodnosti dokumentů před jejich vydáním; b) nezbytné přezkoumání a aktualizaci a opětovné schválení dokumentů; c) zajištění toho, aby bylo možné určit změny a aktuální stav revize dokumentů; d) zajištění toho, aby v místech používání byly k dispozici příslušné verze platných dokumentů; e) zajištění toho, aby dokumenty byly čitelné a snadno identifikovatelné;	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
f) zajištění toho, aby externí dokumenty, které organizace určí jako nezbytné k plánování a fungování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, byly označeny a jejich distribuce řízena; a g) zabránění neúmyslnému použití neplatných dokumentů a jejich vhodného označení, pokud se z nějakého důvodu nadále uchovávají. A.4.6 Řízení provozu Organizace určí a naplánuje operace, které souvisejí s určenými významnými environmentálními aspekty, v souladu se svou politikou životního prostředí, obecnými a specifickými cíli, aby bylo zajištěno, že jsou prováděny za stanovených podmínek: a) vytvořením, zavedením a udržováním dokumentovaného postupu nebo postupů pro situace, kde by jejich absence mohla vést k odchylkám od politiky životního prostředí a obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí; a b) stanovením provozních kritérií v rámci postupu nebo postupů; a c) vytvořením, zavedením a udržováním postupů souvisejících s určenými významnými environmentálními aspekty zboží a služeb používaných organizací a sdělováním příslušných postupů a požadavků dodavatelům, včetně smluvních stran. A.4.7 Připravenost na mimořádné události a reakce na ně Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro zjištění možných nehod a mimořádných událostí, jež mohou mít dopad nebo dopady na životní prostředí, a odpovídající reakci na ně.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
Organizace musí na mimořádné události a nehody zareagovat a zabránit souvisejícím nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo je zmírnit. Organizace pravidelně přezkoumává a případně reviduje svou připravenost na mimořádné události a postupy reakce na ně, zejména po nehodách nebo mimořádných událostech. Organizace rovněž pravidelně tyto postupy testuje, pokud je to možné. A.5 Kontrola A.5.1 Sledování a měření Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro pravidelné sledování a měření klíčových charakteristik svých operací, které mohou mít podstatný dopad na životní prostředí. Postup nebo postupy zahrnují zaznamenávání údajů pro sledování výkonu, příslušných provozních kontrol a dodržování obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí organizace. Organizace zajistí, aby se pro sledování a měření používalo kalibrované a ověřené zařízení, a vede a uschovává související záznamy. A.5.2 Hodnocení dodržování požadavků A.5.2.1 V souladu se svými závazky k dodržování požadavků organizace vytvoří, zavede a udržuje postup nebo postupy pravidelného hodnocení dodržování příslušných právních předpisů. Organizace výsledky pravidelných hodnocení dokumentuje.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.5.2.2 Organizace zhodnotí dodržování ostatních požadavků, k nimž se zavázala. Organizace může spojit toto hodnocení s hodnocením dodržování právních předpisů uvedeným v oddíle A.5.2.1, nebo zavést zvláštní postup nebo postupy. Organizace výsledky pravidelných hodnocení dokumentuje. A.5.3 Neshoda a nápravná a preventivní opatření Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro řešení skutečné nebo možné neshody nebo neshod a pro přijetí nápravného a preventivního opatření. Postup nebo postupy stanoví požadavky pro: a) určení a nápravu neshody nebo neshod a přijetí opatření ke zmírnění jejich dopadů na životní prostředí; b) šetření neshody nebo neshod, určení jejich příčiny nebo příčin a přijetí opatření, která zajistí, že nedojde k jejich opakování; c) hodnocení potřeby přijmout opatření k prevenci neshody nebo neshod a provedení příslušných opatření, která zajistí, že nedojde k jejich opakování; d) zaznamenání výsledků jednoho nebo více přijatých nápravných a preventivních opatření; a e) přezkoumání účinnosti přijatých nápravných a preventivních opatření. Přijatá opatření musí odpovídat rozsahu problémů a příslušným dopadům na životní prostředí. Organizace zajistí, aby do dokumentace systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí byly zaznamenány všechny nezbytné změny.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
A.5.4 Řízení záznamů Organizace musí vytvořit a udržovat nezbytné záznamy za účelem prokázání dodržování požadavků svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a této mezinárodní normy a dosažených výsledků. Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro identifikaci, uložení, ochranu, vyhledání, uchování a zničení záznamů. Záznamy musí být a zůstat čitelné, identifikovatelné a vysledovatelné. A.5.5 Interní audit Organizace zajistí, aby interní audity systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí byly prováděny v plánovaných intervalech, aby: a) se zjistilo, zda systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí: – splňuje plánovaná opatření pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí, včetně požadavků této mezinárodní normy, a – je správně zaveden a udržován; a b) poskytovaly vedení organizace informace o výsledcích auditů. Program nebo programy auditu plánuje, vytváří, zavádí a udržuje organizace s ohledem na význam operace nebo operací pro životní prostředí a na výsledky předchozích auditů.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
Postup nebo postupy auditu musí být vytvořeny, zavedeny a udržovány tak, aby zahrnovaly: – odpovědnost a požadavky na plánování a provádění auditů, podávání zpráv o výsledcích a uchování souvisejících záznamů, – stanovení kritérií auditu, rozsahu působnosti, četnosti a metod. Výběr auditorů a provádění auditů musí zajistit objektivitu a nestrannost auditního procesu. A.6 Přezkoumání vedením organizace Nejvyšší vedení organizace musí ve stanovených intervalech přezkoumat systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, aby byla zajištěna jeho další vhodnost, přiměřenost a účinnost. Přezkoumání zahrnuje posouzení možností ke zlepšení a potřebu změn systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, včetně politiky životního prostředí a obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí. Záznamy o přezkoumání vedením organizace se uchovávají. Údaje k přezkoumání vedením organizace zahrnují: a) výsledky interních auditů a hodnocení dodržování právních předpisů a jiných požadavků, k nimž se organizace zavázala; b) komunikaci od vnějších zúčastněných osob, včetně stížností; c) vliv činnosti organizace na životní prostředí;	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
d) míru, do jaké byly obecné a specifické cíle splněny; e) stav nápravných a preventivních opatření; f) následná opatření z předchozích přezkoumání vedením organizace; g) měnící se okolnosti, včetně vývoje právních a jiných požadavků spojených s environmentálními aspekty organizace; a h) návrhy na zlepšení. Výstupy z přezkoumání vedením organizace zahrnou veškerá rozhodnutí a opatření související s případnými změnami politiky životního prostředí, obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí a jiných prvků systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu se závazkem k soustavnému zlepšování.	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
Seznam vnitrostátních normalizačních úřadů BE: IBN/BIN (Institut belge de normalisation / Belgisch Instituut voor Normalisatie) BG: <u>BDS (Българският институт за стандартизация)</u> CZ: [...] <u>ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví)</u> DK: DS (Dansk Standard) DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.) EE: EVS (Eesti Standardikeskus) EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης) ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación) FR: AFNOR (Association française de normalisation) IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland) IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione) CY: <u>CYS</u> (Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας) LV: LVS (Latvijas Standarts) LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas) LU: SEE (Service de l’Energie de l’Etat) [...] HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület) MT: MSA (Awtorità Maltija dwar l-Istandards / Malta Standards Authority) NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut) AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut) PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)	

Část A Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí podle EN ISO 14001:2004	Část B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace provádějící program EMAS
PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade) RO: <u>ASRO (Asociația de Standardizare din România)</u> SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo) SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie) FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto ry) SE: SIS (Swedish Standards Institute) UK: BSI (British Standards Institution).	

PŘÍLOHA III

INTERNÍ AUDIT OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

A PROGRAM AUDITU A ČETNOST AUDITŮ

1. Program auditu

Program auditu má zajistit, aby byly vedení organizace poskytnuty informace potřebné k přezkoumání vlivu činnosti organizace na životní prostředí a účinnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a k prokázání toho, že tyto faktory má vedení pod kontrolou.

2. Cíle programu auditu

Cíle zahrnují zejména hodnocení stávajícího systému řízení a zjištění dodržování politiky a programu organizace, které zahrnuje dodržování příslušných právních předpisů na ochranu životního prostředí.

3. Rozsah programu auditu

Celkový rozsah jednotlivých auditů nebo případně fází cyklu auditu musí být jasně definován a musí výslovně specifikovat:

- a) oblasti, kterých se to týká;
- b) činnosti, na které se vztahuje audit;
- c) kritéria ochrany životního prostředí, které je nutno vzít v úvahu;
- d) období, které audit pokrývá.

Audit ochrany životního prostředí zahrnuje posouzení dat potřebných pro hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

4. Četnost auditů

Audit nebo cyklus auditu, který zahrnuje veškeré činnosti organizace, se provádí podle potřeby v intervalech nejdéle tří let. Četnost, se kterou se provádí audit jednotlivých činností, se liší v závislosti na

- a) charakteru, rozsahu a složitosti činností;
- b) významu souvisejících dopadů na životní prostředí;
- c) významu a naléhavosti problémů zjištěných předchozími audity;
- d) předchozích problémech v oblasti životního prostředí.

U složitějších činností se závažnějším dopadem na životní prostředí se provádí audit častěji.

Organizace musí provádět audity nejméně jednou za rok, což napomůže vedení organizace a ověřovateli stavu životního prostředí prokázat, že má všechny významné environmentální aspekty pod kontrolou.

Organizace provádí audity týkající se:

- a) vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- b) dodržování příslušných právních závazků týkajících se životního prostředí touto organizací.

B ČINNOSTI PŘI PROVÁDĚNÍ AUDITU

Činnosti při provádění auditu zahrnují pohovory s pracovníky, kontrolu provozních podmínek a zařízení a přezkoumání záznamů, písemných postupů a ostatní příslušné dokumentace s cílem vyhodnotit vliv činnosti organizace na životní prostředí, pro kterou se provádí audit, aby se zjistilo, zda splňuje příslušné normy, nařízení nebo stanovené obecné a specifické cíle a zda stávající systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí je účinný a přiměřený. Mimo jiné by měla být použita namátková kontrola dodržování těchto kritérií, aby se zjistila účinnost celého systému řízení.

Do procesu provádění auditu by měly být zahrnuty zejména tyto kroky:

- a) pochopení systémů řízení;
- b) posouzení silných a slabých míst systémů řízení;
- c) shromáždění příslušných dat;
- d) vyhodnocení zjištění auditu;
- e) příprava závěrů auditu;
- f) zpráva o zjištěních a závěrech auditu.

C ZPRÁVA O ZJIŠTĚNÍCH A ZÁVĚRECH AUDITU

Hlavními cíli písemné zprávy o auditu je:

- a) dokumentovat rozsah auditu;
- b) poskytnout vedení organizace údaje o stavu dodržování politiky životního prostředí dané organizace a o pokroku organizace v oblasti ochrany životního prostředí;

- c) poskytnout vedení údaje o účinnosti a spolehlivosti opatření pro sledování dopadů činnosti organizace na životní prostředí;
 - d) případně ukázat potřebu nápravných opatření.
-

PŘÍLOHA IV

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O VLIVU ČINNOSTI ORGANIZACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

A. Úvod

Informace o životním prostředí musí být předloženy jasným a soudržným způsobem v elektronické nebo tištěné podobě.

B. PROHLÁŠENÍ O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Prohlášení o stavu životního prostředí musí zahrnovat alespoň prvky a splňovat minimální požadavky uvedené níže:

- a) jasný a jednoznačný popis organizace registrované v programu EMAS a přehled jejích činností, výrobků a služeb a její případný vztah k mateřským společnostem;
- b) politiku životního prostředí a stručný popis systému řízení organizace z hlediska ochrany životního prostředí;
- c) popis všech významných přímých a nepřímých environmentálních aspektů, které vedou k podstatným dopadům organizace na životní prostředí a vysvětlení charakteru dopadů souvisejících s těmito aspekty (příloha I bod 2);
- d) popis obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí ve vztahu k významným environmentálním aspektům a dopadům na životní prostředí;

- e) přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí vzhledem k jejím obecným a specifickým cílům ochrany životního prostředí a s ohledem na její podstatné dopady na životní prostředí. Zpráva musí podávat informace o hlavních indikátorech a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno v oddílu D;
- f) další faktory týkající se vlivu činnosti organizace na životní prostředí včetně vlivu činnosti organizace ve vztahu k dodržování právních ustanovení s ohledem na jejich podstatné dopady na životní prostředí;
- g) [...] odkaz na příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí [...];
- h) jméno a akreditační číslo ověřovatele stavu životního prostředí a datum schválení.

Aktualizované prohlášení o stavu životního prostředí musí zahrnovat alespoň prvky a splňovat minimální požadavky uvedené v písmenech e) až h):

C. [...]

D. HLAVNÍ INDIKÁTORY A DALŠÍ PŘÍSLUŠNÉ EXISTUJÍCÍ INDIKÁTORY Vlivu ČINNOSTI ORGANIZACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Úvod

Ve svém prohlášení o stavu životního prostředí a [...] jeho aktualizacích podá organizace zprávu o hlavních indikátorech, pokud se týkají přímých environmentálních aspektů organizace, a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno níže.

Indikátory:

- a) poskytnou přesné zhodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí,
- b) jsou srozumitelné a jednoznačné,
- c) umožní meziroční srovnání pro vyhodnocení vývoje vlivu činnosti organizace na životní prostředí,
- d) umožní případné srovnání s oborovými, vnitrostátními nebo regionálními měřítky,
- e) případně umožní srovnání s právními požadavky.

2. Hlavní indikátory

- a) Hlavní indikátory se vztahují na všechny typy organizací. Zaměřují se na vliv činnosti organizace na životní prostředí v následujících klíčových oblastech životního prostředí:

energetická účinnost;

účinnost materiálů;

voda;

odpad;

biologická rozmanitost

a emise.

- b) Každý hlavní indikátor se skládá:
- i) z číselného údaje **A**, který uvádí celkové roční vstupy/dopady v dané oblasti,
 - ii) z číselného údaje **B**, který uvádí celkovou roční produkci organizace,
 - iii) a z číselného údaje **R**, který uvádí poměr mezi **A** a **B**.

Každá organizace podá zprávu alespoň o [...] číselném údaji R.

- c) Údaj o celkových ročních vstupech/dopadech v dané oblasti, tj. číselný údaj **A**, může být uveden následujícím způsobem:

- i) údaj **o energetické účinnosti**
 - * týkající se „*celkové přímé spotřeby energie*“ uvede celkovou roční spotřebu energie vyjádřenou v tunách ekvivalentu ropy (toe),
 - * týkající se „*celkové spotřeby energie z obnovitelných zdrojů*“ uvede celkovou roční spotřebu energie (elektřiny a tepla) vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, vyjádřenou v tunách ekvivalentu ropy (toe).
- ii) údaj **o účinnosti materiálů**
 - * týkající se „*ročního hmotnostního průtoku různých používaných materiálů*“ (kromě nosičů energie a vody) vyjádřený v tunách.
- iii) údaj **o vodě**
 - * týkající se „*celkové roční spotřeby vody*“ vyjádřený v m³.

iv) údaj o **odpadu**

* týkající se „*celkové roční produkce odpadu*“ vyjádřený v tunách,

* týkající se „*celkové roční produkce nebezpečného odpadu*“
vyjádřený v tunách.

v) údaj o **biologické rozmanitosti**

* týkající se „*využívání půdy*“ vyjádřený v m² zastavěné plochy.

vi) údaj o **emisích**

* týkající se „*celkových ročních emisí skleníkových plynů*“ vyjádřený
v tunách ekvivalentu CO₂.

K vyjádření celkových ročních vstupů/dopadů v dané oblasti může organizace
použít i jiných jednotek.

d) (nové) Údaj o celkových ročních výstupech organizace, tj. číselný údaj **B**, je
stejný pro všechny oblasti, ovšem přizpůsobuje se různým typům organizací
v závislosti na jejich druhu činnosti.

[...] U organizací činných ve výrobním odvětví (průmysl) [...] může uvádět
celkovou roční hrubou přidanou hodnotu vyjádřenou v milionech EUR
(mil. EUR) či celkovou roční fyzickou produkci vyjádřenou v tunách nebo
v případě malých organizací celkový roční obrat nebo počet zaměstnanců. [...] U
organizací v nevýrobních odvětvích (správa/služby) [...] může být vztažen
k velikosti organizace vyjádřené počtem zaměstnanců.

K vyjádření své celkové roční produkce může organizace použít i jiných
jednotek.

3. Další příslušné indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí

Každá organizace každoročně podá zprávu o svém vlivu na životní prostředí týkající se konkrétních environmentálních aspektů určených v prohlášení o stavu životního prostředí a případně zohlední [...] odvětvové referenční dokumenty uvedené v článku 46 tohoto nařízení.

[...]

E. PŘÍSTUP VEŘEJNOSTI K INFORMACÍM

Organizace musí být schopna prokázat ověřovateli stavu životního prostředí, že kdokoli, kdo se zajímá o vliv činnosti organizace na životní prostředí, má snadný a svobodný přístup k informacím požadovaným výše v oddílech B až D.

Organizace zajistí, aby tyto informace byly k dispozici v úředním jazyce členského státu, v němž je registrována, a případně v úředních jazycích všech členských států, v nichž se nacházejí místa, na něž se vztahuje společná registrace.

F. MÍSTNÍ ODPOVĚDNOST

Organizace, které se registrují v programu EMAS, mohou chtít sestavit jedno společné prohlášení [...] o stavu životního prostředí zahrnující různé geografické lokality.

Záměrem programu EMAS je zajistit místní odpovědnost, a proto musí organizace zajistit, aby bylo možné jasně určit podstatné dopady na životní prostředí každého místa a uvést je ve společném prohlášení [...] o stavu životního prostředí.

PŘÍLOHA V
LOGO EMAS

Logo se používá buď:

- ve třech barvách (Pantone č. 355 zelená; Pantone č. 109 žlutá; Pantone č. 286 modrá),
- nebo černé na bílém podkladu, nebo
- bílé na černém podkladu.

PŘÍLOHA VI
Údaje potřebné k registraci

(informace poskytnuty podle potřeby)

1. ORGANIZACE

Název	
Adresa	
Obec	
PSČ	
Stát/provincie/region/samosprávná oblast	
Kontaktní osoba	
Telefonní číslo	
Faxové číslo	
Emailová adresa	
Emailová adresa	
Adresa internetových stránek	
Datum registrace	
Datum pozastavení registrace	
Datum zrušení registrace	
Termín vypracování příštího prohlášení o stavu životního prostředí	
Termín vypracování příštího [...] <u>aktualizovaného prohlášení o stavu životního prostředí</u>	
Kód činnosti podle NACE	
Počet zaměstnanců	
Obrat nebo bilanční suma roční rozvahy	

2. MÍSTO

Název

Adresa

PSČ

Obec

Stát/země/region/samosprávná oblast

Kontaktní osoba

Telefonní číslo

Faxové číslo

Emailová adresa

Emailová adresa

Adresa internetových stránek

Registrační číslo

Datum pozastavení registrace

Datum zrušení registrace

Termín vypracování příštího prohlášení
o stavu životního prostředí

Termín vypracování příštího [...] aktualizovaného prohlášení o stavu
životního prostředí

Kód činnosti podle NACE

Počet zaměstnanců

Obrat nebo bilanční suma roční rozvahy

.....

3. AKREDITOVANÝ OVĚŘOVATEL

Jméno ověřovatele

Adresa

PSČ

Obec

Stát/provincie/region/samosprávná oblast

Telefonní číslo

Faxové číslo

Emailová adresa

Registrační číslo akreditace

Rozsah působnosti akreditace
(kódy NACE)

Akreditační orgán

V dne .../.../200...

Podpis zástupce organizace

PŘÍLOHA VII

Prohlášení o činnostech ověřovatele stavu životního prostředí

.....(jméno).

s registračním číslem ověřovatele EMAS

akreditován/a pro oblast působnosti
(kód NACE)

prohlašuje, že ověřil/a, zda místo(a) či celá organizace, jak je uvedeno v prohlášení o stavu životního prostředí / [...] aktualizovaném prohlášení o stavu životního prostředí (*),
..... (název organizace)

s registračním číslem (je-li k dispozici),

splňuje veškeré požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. XXX/[rok] ze dne [datum] o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).

Svým podpisem prohlašuji, že:

- ověření a schválení bylo provedeno v úplném souladu s požadavky uvedeného nařízení,
- neexistují důkazy o nedodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí,
- údaje a informace uvedené v prohlášení o stavu životního prostředí / [...] aktualizovaném prohlášení o stavu životního prostředí (*) organizace/místa (*) odrážejí spolehlivý, důvěryhodný a správný obraz všech činností organizace/místa (*) v rámci oblasti působnosti uvedené v prohlášení o stavu životního prostředí.

Tento dokument nenahrazuje registraci v programu EMAS. Registraci v programu EMAS může vystavit pouze příslušný subjekt podle nařízení (ES) č. 761/2001. Tohoto dokumentu se nesmí používat jako samostatné informace pro komunikaci s veřejností.

V dne .../.../20[...].

Podpis

(*) : nehodící se škrtněte

[...]

PŘÍLOHA VIII
SROVNÁVACÍ TABULKA

Nariadení (ES) č. 761/2001	Toto nariadení
Čl. 1 odst. 1	Článek 1
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	-
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	-
Čl. 1 odst. 2 písm. c)	-
Čl. 1 odst. 2 písm. d)	-
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 bod 1
Čl. 2 písm. b)	-
Čl. 2 písm. c)	Čl. 2 bod 2
Čl. 2 písm. d)	Čl. 2 bod 4
Čl. 2 písm. e)	-
Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 bod 5
Čl. 2 písm. g)	Čl. 2 bod 6
Čl. 2 písm. h)	Čl. 2 bod 7
Čl. 2 písm. i)	Čl. 2 bod 8
Čl. 2 písm. j)	Čl. 2 bod 9
Čl. 2 písm. k)	Čl. 2 bod 10
Čl. 2 písm. l)	Čl. 2 bod 12
Čl. 2 písm. l) bod i)	-
Čl. 2 písm. l) bod ii)	-

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 2 písm. m)	-
Čl. 2 písm. n)	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 písm. o)	Čl. 2 bod 15
Čl. 2 písm. p)	-
Čl. 2 písm. q)	Čl. 2 bod 16
Čl. 2 písm. r)	-
Čl. 2 písm. s) první věta	Čl. 2 bod 17
Čl. 2 písm. s) druhá až čtvrtá věta	-
Čl. 2 písm. t)	Čl. 2 bod 18
Čl. 2 písm. u)	-
Čl. 3 odst. 1	-
Čl. 3 odst. 2 písm. a) první věta	Čl. 4 odst. 1
Čl. 3 odst. 2 písm. a) druhá věta	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 2 písm. b)	Čl. 4 odst. 6
Čl. 3 odst. 2 písm. c)	Čl. 4 odst. 7
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	Čl. 4 odst. 8
Čl. 3 odst. 2 písm. e)	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec; čl. 6 odst. 3
Čl. 3 odst. 3 písm. a)	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 3 odst. 3 písm. b) první věta	Čl. 6 odst. 1 písm. b) až d)
Čl. 3 odst. 3 písm. b) druhá věta	Čl. 7 odst. 1

Nariadení (ES) č. 761/2001	Toto nariadení
Čl. 4 odst. 1	-
Čl. 4 odst. 2	Čl. 51 odst. 2
Čl. 4 odst. 3	-
Čl. 4 odst. 4	-
Čl. 4 odst. 5 první věta	Čl. 26 odst. 1
Čl. 4 odst. 5 druhá věta	Čl. 26 odst. 2
Čl. 4 odst. 6	Článek 42
Čl. 4 odst. 7	-
Čl. 4 odst. 8 první pododstavec	Čl. 30 odst. 1
Čl. 4 odst. 8 druhý pododstavec	Čl. 30 odst. 3 a 5
Čl. 4 odst. 8 třetí pododstavec první a druhá věta	Čl. 31 odst. 1
Čl. 4 odst. 8 třetí pododstavec poslední věta	Čl. 31 odst. 3
Čl. 5 odst. 1	Čl. 11 odst. 1 první věta
Čl. 5 odst. 2	Čl. 11 odst. 3
Čl. 5 odst. 3 první věta	Čl. 12 odst. 1
Čl. 5 odst. 3 druhá věta první odrážka	Čl. 12 odst. 1 písm. a)
Čl. 5 odst. 3 druhá věta druhá odrážka	Čl. 12 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 4	Čl. 11 odst. 1 druhá věta
Čl. 5 odst. 5 první věta	Čl. 15 odst. 1
Čl. 5 odst. 5 druhá věta	Čl. 15 odst. 3 první věta
Čl. 5 odst. 5 třetí věta	Čl. 16 odst. 1
Čl. 5 odst. 5 čtvrtá věta	Čl. 15 odst. 3 druhá a třetí věta

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 6 bod 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 6 bod 1 první odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 bod 1 druhá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 bod 1 třetí odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. d)
Čl. 6 bod 1 čtvrtá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 bod 1 poslední věta	Čl. 13 odst. 2 první věta
Čl. 6 bod 2	Čl. 14 odst. 3
Čl. 6 bod 3 první odrážka	Čl. 14 odst. 4 písm. a)
Čl. 6 bod 3 druhá odrážka	Čl. 14 odst. 4 písm. b)
Čl. 6 bod 3 třetí odrážka	Čl. 14 odst. 4 písm. c)
Čl. 6 bod 3 poslední věta	Čl. 14 odst. 8
Čl. 6 bod 4 první pododstavec	Čl. 14 odst. 2
Čl. 6 bod 4 druhý pododstavec	Čl. 14 odst. 5
Čl. 6 bod 5 první věta	Čl. 14 odst. 7
Čl. 6 bod 5 druhá věta	Čl. 14 odst. 9 až 10
Čl. 6 bod 6	Čl. 14 odst. 11
Čl. 7 odst. 1	Čl. 29 odst. 6
Čl. 7 odst. 2 první věta	Čl. 12 odst. 2
Čl. odst. 2 druhá věta	Čl. 12 odst. 3
Čl. 7 odst. 3	Čl. 43 odst. 2 písm. a) a b)

Nariadení (ES) č. 761/2001	Toto nariadení
Čl. 8 odst. 1 první věta	Čl. 10 odst. 1
Čl. odst. 2 druhá věta	Čl. 10 odst. 2
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	Čl. 10 odst. 4
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	-
Čl. 8 odst. 2 písm. c)	-
Čl. 8 odst. 2 písm. d)	-
Čl. 8 odst. 2 písm. e)	Čl. 10 odst. 4
Čl. 8 odst. 3 písm. a)	-
Čl. 8 odst. 3 písm. b) první věta	Čl. 10 odst. 4
Čl. 8 odst. 3 poslední pododstavec	-
Čl. 9 odst. 1 první pododstavec	Čl. 4 odst. 3
Čl. 9 odst. 1 písm. a)	Čl. 45 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 písm. b)	Čl. 45 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 poslední pododstavec	Čl. 45 odst. 5
Čl. 9 odst. 2	-
Čl. 10 odst. 1 písm. a)	-
Čl. 10 odst. 1 písm. b)	-
Čl. 10 odst. 1 písm. c)	-
Čl. 10 odst. 2 první pododstavec	Čl. 39 odst. 1 a 2
Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec první věta	Článek 42
Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec druhá věta	Článek 47

Nariadení (ES) č. 761/2001	Toto nariadení
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec	Článek 37
Čl. 11 odst. 1 první odrážka	Čl. 37 písm. a)
Čl. 11 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 37 písm. c)
Čl. 11 odst. 1 třetí odrážka	Čl. 37 písm. b)
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec první věta	Čl. 38 odst. 1
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec druhá věta	-
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec třetí věta	Čl. 38 odst. 2
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec čtvrtá věta	Čl. 38 odst. 3
Čl. 11 odst. 2	Čl. 44 odst. 2
Čl. 11 odst. 3 první věta	Čl. 42 první věta
Čl. 11 odst. 3 druhá věta	Článek 47
Čl. 12 odst. 1 písm. a)	Čl. 35 odst. 3
Čl. 12 odst. 1 písm. b)	Čl. 35 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 poslední pododstavec	Čl. 35 odst. 2
Čl. 12 odst. 2	Článek 42
Čl. 12 odst. 3	-
Článek 13	Článek 41
Čl. 14 odst. 1	Čl. 48 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	-
Čl. 14 odst. 3	-
Čl. 15 odst. 1	Článek 50
Čl. 15 odst. 2	Článek 48
Čl. 15 odst. 3	-

Nariadení (ES) č. 761/2001	Toto nariadení
Čl. 16 odst. 1	Čl. 40 odst. 1
Čl. 16 odst. 2	Článek 42
Čl. 17 odst. 1	-
Čl. 17 odst. 2	Čl. 51 odst. 2
Čl. 17 odst. 3	Čl. 51 odst. 2
Čl. 17 odst. 4	Čl. 51 odst. 2
Čl. 17 odst. 5	-
Čl. 18 první pododstavec	Čl. 52 první pododstavec
Čl. 18 druhý pododstavec	Čl. 52 poslední pododstavec
